

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Tuomioistuin	
	TUOMIOISTUIN	
2002/C 118/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 12 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-160/98 (Giudice di pace di Genovan esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Eridania SpA vastaan Azienda Agricola San Luca di Rumagnoli Viannj (Sokeri – Hintajärjestelmä – Markkinointivuosi 1997/1998 – Alueellistaminen – Alijäämäalueet – Italian luokittelu alijäämäalueeksi – Asetusten (EY) N:o 1188/97 ja (ETY) 1785/81 pätevyys)	1
2002/C 118/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 14 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-340/98, Italian tasavalta vastaan Euroopan unionin neuvosto (Sokeri – Hintajärjestelmä – Markkinointivuosi 1998/1999 – Alueellistaminen – Muut kuin alijäämäalueet – Italian luokittelu – Asetusten N:o 1360/98 ja 1361/98 pätevyys) ...	2
2002/C 118/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 19 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-426/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 69/335/ETY – Pääoman hankinnasta kannettavat välilliset verot – Osakeyhtiöille ja rajavastuuyhtiöille niiden perustamisen, niiden yhtiöjärjestysten julkaisemisen ja muuttamisen sekä niiden yhtiöpääoman korottamisen yhteydessä määrättävät erityismaksut)	2
2002/C 118/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 21 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-130/99, Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuodet 1995 ja 1996)	3

2002/C 118/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 14 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-132/99, Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuosi 1995 – Hampun tuotantoon myönnetty tuet)	3
2002/C 118/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 21 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-298/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 85/384/ETY – Todistusten vastavuoroinen tunnustaminen arkkitehtuurin alalla – Arkkitehdin ammatin harjoittaminen aloitettiin – EY:n perustamissopimuksen 59 artikla (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla))	4
2002/C 118/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 19 päivänä maaliskuuta 2002 yhdistetyissä asioissa C-393/99 ja C-394/99 (Tribunal du travail de Tournain esittämät ennakkoratkaisupyynnöt), Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) vastaan Claude Hervein, Hervillier SA (C-393/99), Guy Lorthiois, Comtexbel SA (C-394/99) (Työntekijöiden vapaa liikkuvuus ja sijoittautumisvapaus – Sosiaaliturva – Sovelletavan lainsäädännön määrittäminen – Samanaikaisesti yhden jäsenvaltion alueella palkatussa työssä olevat ja toisen jäsenvaltion alueella itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivat henkilöt – Kuuluminen näiden valtioiden sosiaaliturvalainsäädännön piiriin – Asetuksen N:o 1408/71 14 c artiklan 1 kohdan b alakohdan, josta on tullut 14 c artiklan b alakohta, ja liitteen VII pätevyys)	5
2002/C 118/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 21 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-451/99 (Handelsgericht Wienin esittämä ennakkoratkaisupyynnö), Cura Anlagen GmbH vastaan Auto Service Leasing GmbH (ASL) (Ajoneuvojen leasing – Kielto käyttää jäsenvaltiossa toisessa jäsenvaltiossa rekisteröityä ajoneuvoa tietyn määräajan päättymisen jälkeen – Velvollisuus rekisteröidä ajoneuvo jäsenvaltioissa, jossa ajoneuvoa on tarkoitus käyttää, ja velvollisuus maksaa siitä polttoaineen kulutukseen pohjautuva vero – Velvollisuus ottaa ajoneuvolle vakuutus vakuutuslaitoksesta, jolla on lupa harjoittaa kyseisen tyyppistä vakuutustoimintaa siinä jäsenvaltiossa, jossa ajoneuvoa on tarkoitus käyttää – Katsastusvelvollisuus – Palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitukset – Rajoitusten perusteleminen)	6
2002/C 118/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 19 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-476/99 (Centrale Raad van Beroepin esittämä ennakkoratkaisupyynnö), H. Lommers vastaan Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (Sosiaalipolitiikka – Miespuolisten ja naispuolisten työntekijöiden tasa-arvoinen kohtelu – Poikkeukset – Miesten ja naisten yhtäläisiä mahdollisuuksia edistävät toimenpiteet – Ministeriö, joka tarjoaa henkilöstölleen ministeriön tukea saavia päivähoitopaikkoja – Naispuolisten virkamiesten lapsille yksinomaisesti varatut paikat, ellei kyseessä ole työnantajan arvion mukaan hätätapaus)	7
2002/C 118/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-10/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Euroopan yhteisöjen omat varat – Kolmansista maista peräisin olevien San Marinoon tarkoitettujen tavaroiden tuonti)	8

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2002/C 118/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 19 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-13/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Irlanti (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamisesta tehtyyn Bernin yleissopimukseen (Pariisin asiakirja 24.7.1971) säädetyssä määräajassa tapahtuvan liittymisen laiminlyönti – EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan 7 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 300 artiklan 7 kohta) sekä ETA-sopimukseen liitetyn pöytäkirjan nro 28 5 artiklan mukaisten velvoitteiden laiminlyöminen)	8
2002/C 118/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12 päivänä maaliskuuta 2002 yhdistetyissä asioissa C-27/00 ja C-122/00 (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Crown Office) (C-27/00), ja High Courtin (C-122/00) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt), The Queen vastaan Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, ex parte: Omega Air Ltd (C-27/00), ja Omega Air Ltd, Aero Engines Ireland Ltd ja Omega Aviation Services Ltd vastaan Irish Aviation Authority (C-122/00) (Asetus N:o 925/1999 – Lentokoneiden melupäästöt – Kielto, joka koskee lentokoneita, joihin on vaihdettu moottorit, joiden ohivirtaussuhde on pienempi kuin 3 – Pätevyys)	9
2002/C 118/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 21 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-36/00, Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet – Asetus (EY) N:o 1013/97 – Julkisille telakoille myönnettävä tuki – Espanjan valtion omistamille telakoille myönnettyjen tukien toteaminen yhteismarkkinoille soveltuviksi – Ehtojen noudattamatta jättäminen – Takaisinperiminen)	10
2002/C 118/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 14 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-161/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 91/676/ETY – Pilaantuminen – Vesien suojeleminen – Nitraatit)	10
2002/C 118/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 12 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-168/00 (Landesgericht Linzin esittämä ennakkoratkaisupyynnö), Simone Leitner vastaan TUI Deutschland GmbH & Co. KG (Direktiivi 90/314/ETY – Matkapaketit, pakettilomat ja pakettikiertomatkat – Aineettoman vahingon korvaaminen)	11
2002/C 118/16	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 15 päivänä tammikuuta 2002 asiassa C-171/00 P, Alain Libéros vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valitus – Esittelevän tuomarin mahdollisuus ratkaista asia yhden tuomarin kokoonpanossa – Väliaikainen toimihenkilö – Palkkaluokan määrittäminen – Työkokemus)	11
2002/C 118/17	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 21 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-174/00 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyynnö), Kennemer Golf & Country Club vastaan Staatssecretaris van Financiën (Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan m alakohta – Verosta vapautetut liiketoimet – Urheiluun liittyvät palvelujen suoritukset – Voittoa tavoittelematon yhteisö)	12
2002/C 118/18	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 19 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-224/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – EY:n perustamissopimuksen 6 artikla (josta on muutettuna tullut EY 12 artikla) – Tieliikennelakia rikkovien erilainen kohtelu siitä riippuen, missä ajoneuvo on rekisteröity – Suhteellisuus)	12

2002/C 118/19	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 19 päivänä helmikuuta 2002 asiassa C-256/00 (Cour d'appel de Bruxellesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Besix SA vastaan Wasserreinigungsbau Alfred Kretzschmar GmbH & Co. KG (WABAG) ja Planungs- und Forschungsgesellschaft Dipl. Ing. W. Kretzschmar GmbH & Co. KG (Plafog) (Brysselin yleissopimus – 5 artiklan 1 kohta – Toimivalta sopimusta koskevassa asiassa – Paikkakunta, jossa velvoite on täytetty tai täytettävä – Pidättäytymisvelvoite, jota sovelletaan ilman maantieteellisiä rajoituksia – Kahden yhtiön sitoumus olla hankkimatta muita yhteistyökumppaneita julkisen hankinnan osalta – 2 artiklan soveltaminen)	13
2002/C 118/20	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 21 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-276/00 (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Crown Office) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Commissioners of Customs & Excise vastaan Zoological Society of London (Kuudes arvonnäködirektiivi – 13 artiklan A kohdan 2 alakohdan a alakohdan toinen luettelukohta – Verosta vapautetut liiketoimet – Yhteisöt, joiden johdossa ja hallinnossa toimivat henkilöt toimivat vapaaehtoisuusperiaatteella)	13
2002/C 118/21	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 19 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-268/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Uimaveden laatu – Direktiivin 76/160/ETY riittämätön täytäntöönpano)	14
2002/C 118/22	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 7 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-365/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivi 76/768/ETY – Kansallinen lainsäädäntö, joka koskee merkintöjä, jotka kosmeettisten valmisteiden pakkauksiin on tehtävä – Kosmeettisten valmisteiden sisältämien hajusteiden tai aromien luonnonmukaisuus tai keinotekoisuus)	15
2002/C 118/23	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-29/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivin 96/61/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)	15
2002/C 118/24	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-39/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivin 96/61/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)	16
2002/C 118/25	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa C-64/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivin 96/61/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)	16
2002/C 118/26	Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 14 päivänä joulukuuta 2001 asiassa C-404/01 P(R), Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Euroalliges ym. (Muutoksenhaku – Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin välitoimimenettelyssä antama määräys – Polkumyynti – Päätös, jolla lopetetaan päätyvien toimenpiteiden uudelleen tarkastelu – Kiireellisyys – Aineellinen vahinko – Epävarmuus vahingon myöhemmästä korvaamisesta vahingonkorvausvaatimuksen yhteydessä)	17

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	Sivu
2002/C 118/27	Asia C-69/02: Tribunal de paix de Luxembourg 28.2.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Tilly Reichling vastaan Léon Wampach Etablissement d'assurances contre la vieillesse et l'invalidité osallistuessa asian käsittelyyn	17
2002/C 118/28	Asia C-77/02: Verwaltungsgericht Sigmaringenin 10.12.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Erika Steinicke vastaan Bundesanstalt für Arbeit	18
2002/C 118/29	Asia C-83/02: Euroopan yhteisöjen komission 12.3.2002 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	18
2002/C 118/30	Asia C-92/02: Verzoek van de Arbeidsrechtbank van het Arrondissement Tongerenin 11.3.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Nina Kristiansen vastaan Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening	18
2002/C 118/31	Asia C-99/02: Euroopan yhteisöjen komission 15.3.2002 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	19
2002/C 118/32	Asia C-101/02: Euroopan yhteisöjen komission 19.3.2002 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	20
2002/C 118/33	Asia C-103/02: Euroopan yhteisöjen komission 20.3.2002 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	20
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2002/C 118/34	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 7 päivänä helmikuuta 2002 asiassa T-187/94, Theresia Rudolph vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Asetus N:o 2187/93 – Tuottajien saamat korvaukset – Vanhentumisen keskeytyminen)	22
2002/C 118/35	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 7 päivänä helmikuuta 2002 asiassa T-199/94, Hans-Walter Gosch vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Kaupan pitämisestä luopumista koskevan sitoumuksen antanut tuottaja – Tuotantoa ei ole aloitettu uudelleen sitoumuksen päättyessä)	22
2002/C 118/36	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 7 päivänä helmikuuta 2002 asiassa T-201/94, Erwin Kustermann vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Asetus N:o 2187/93 – Tuottajien saamat korvaukset – Vanhentumisen keskeytyminen)	23

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2002/C 118/37	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 7 päivänä helmikuuta 2002 asiassa T-261/94, Bernhard Schulte vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Asetus N:o 2187/93 – Tuottajien saamat korvaukset – Kansallisten viranomaisten toimi – Vanhentuminen)	23
2002/C 118/38	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 7 päivänä helmikuuta 2002 asiassa T-193/00, Bernard Felix vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Avoin kilpailu – Suullinen koe – Kantajaa ei merkitty varallaololuetteloon – Valintalautakunnan kokoonpanon pysyvyys – Kielitaito)	24
2002/C 118/39	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 19 päivänä joulukuuta 2001 asioissa T-195/01 R ja T-207/01 R, Gibraltarin hallitus vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Valtiontuet – Päätös aloittaa virallinen tutkintamenettely – Tutkittavaksi ottaminen – Fumus boni juris – Kiireellisyys – Puuttuminen – Intressivertailu)	24
2002/C 118/40	Asia T-21/02: Giuseppe Atzenin ynnä muiden 25.1.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25
2002/C 118/41	Asia T-25/02: Michel Sautelet'n 7.2.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25
2002/C 118/42	Asia T-27/02: Kronofrance S.A.:n 4.2.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	26
2002/C 118/43	Asia T-29/02: S.A. Global Electronic Finance Managementin 13.2.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
2002/C 118/44	Asia T-53/02: Ricosmos B.V.:n 22.2.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
2002/C 118/45	Asia T-69/02: Organización de Productores de Túnidos Congeladosin 12.3.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	28
2002/C 118/46	Asia T-77/02: Schneider Electric S.A.:n 18.3.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
2002/C 118/47	Asia T-83/02: Jan Pfulgradtin 20.3.2002 Euroopan keskuspankkia vastaan nostama kanne	30

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

12 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-160/98 (Giudice di pace di Genovan esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Eridania SpA vastaan Azienda Agricola San Luca di Rumagnoli Viannj⁽¹⁾

(Sokeri – Hintajärjestelmä – Markkinointivuosi 1997/1998 – Alueellistaminen – Alijäämäalueet – Italian luokittelu alijäämäalueeksi – Asetusten (EY) N:o 1188/97 ja (ETY) 1785/81 pätevyys)

(2002/C 118/01)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-160/98, jonka Giudice di pace di Genova (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa viireillä olevassa asiassa Eridania SpA ja Azienda Agricola San Luca di Rumagnoli Viannj, ennakkoratkaisun valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohintan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1997/1998

25 päivänä kesäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1188/97 (EYVL L 170, s. 3) 1 artiklan f alakohdan ja sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 (EYVL L 177, s. 4), sellaisena kuin se on muutettuna 24.4.1995 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1101/95 (EYVL L 110, s. 1), pätevydestä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken sekä tuomarit N. Colneric (esittelevä tuomari), C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja V. Skouris, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 12.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Esitettyjen kysymysten tarkastelu ei ole tuonut ilmi seikkoja, jotka olisivat omiaan vaikuttamaan valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohintan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1997/1998 25 päivänä kesäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1188/97 ja sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81, sellaisena kuin se on muutettuna 24.4.1995 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1101/95, pätevyYTEEN.

⁽¹⁾ EYVL C 209, 4.7.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

14 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-340/98, Italian tasavalta vastaan Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾**(Sokeri – Hintajärjestelmä – Markkinointivuosi 1998/1999 – Alueellistaminen – Muut kuin alijäämäalueet – Italian luokittelu – Asetusten N:o 1360/98 ja 1361/98 pätevyys)**

(2002/C 118/02)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-340/98, Italian tasavalta (asiamiehenään U. Leanza, avustajanaan I. M. Braguglia) vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään J. Carbery, I. Díez Parra ja A. Tanca), jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään F. P. Ruggeri), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1998/1999 26 päivänä kesäkuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1361/98 (EYVL L 185, s. 3) 1 artiklan siltä osin kuin siinä jätetään vahvistamatta valkoisen sokerin johdettu interventiohintaa kaikille Italian alueille, jonka seurauksena Italiassa on sovellettava tiettyjen sokerialan hintojen sekä juurikkaiden vakiolaadun vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1998/1999 26 päivänä kesäkuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1360/98 (EYVL L 185, s. 1) 1 artiklan 2 kohdassa vahvistettua valkoisen sokerin interventiohintaa, ja kumoaa tarvittaessa asetuksen N:o 1360/98 1 artiklan 2 kohdan siltä osin kuin siinä vahvistetaan valkoisen sokerin interventiohintaa myös Italiaa varten, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken sekä tuomarit N. Colneric (esittelevä tuomari), C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 14.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan yhteisöjen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikulustaan.

(1) EYVL C 340, 7.11.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

19 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-426/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta⁽¹⁾**(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivi 69/335/ETY – Pääoman hankinnasta kannettavat välilliset verot – Osakeyhtiöille ja rajavastuuyhtiöille niiden perustamisen, niiden yhtiöjärjestysten julkaisemisen ja muuttamisen sekä niiden yhtiöpääoman korottamisen yhteydessä määrättävät erityismaksut)**

(2002/C 118/03)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-426/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään D. Gouloussis) vastaan Helleenien tasavalta (asiamiehenään P. Mylonopoulos), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY (EYVL L 249, s. 25), sellaisena kuin se on muutettuna 10.6.1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY (EYVL L 156, s. 23), 7 ja 10 artiklan mukaisia veloitteitaan, koska se on määrännyt pääoman hankintaveron lisäksi muita erityismaksuja osakeyhtiöille ja rajavastuuyhtiöille niiden perustamisen, niiden yhtiöjärjestysten julkaisemisen ja muuttamisen sekä niiden yhtiöpääoman korottamisen yhteydessä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja N. Colneric, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja V. Skouris, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 19.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 10.6.1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY, 7 ja 10 artiklan mukaisia veloitteitaan, koska se on määrännyt pääoman hankintaveron lisäksi muita erityismaksuja osakeyhtiöille ja rajavastuuyhtiöille niiden perustamisen, niiden yhtiöjärjestysten julkaisemisen ja muuttamisen sekä niiden yhtiöpääoman korottamisen yhteydessä.

- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 20, 23.1.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

21 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-130/99, Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuodet 1995 ja 1996)

(2002/C 118/04)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-130/99, Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään M. López-Monís Gallego) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. Guerra Fernández), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuimien kumoaa osittain Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 3 päivänä helmikuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/186/EY (EYVL L 61, s. 34) sekä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1995 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 3 päivänä helmikuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/187/EY (EYVL L 61, s. 37) niiltä osin kuin ne koskevat Espanjan kuningaskuntaa, yhteisöjen tuomioistuimien (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, R. Schintgen, V. Skouris ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 21.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisön rahoituksen ulkopuolelle 3 päivänä helmikuuta 1999 tehty komission päätös 1999/186/EY kumotaan siltä osin kuin sillä jätetään yhteisön rahoituksen ulkopuolelle Espanjan kuningaskunnan ennen 12.3.1996 suorittamat oliviöljyn tuotantotukeen liittyvät menot.

- 2) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1995 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 3 päivänä helmikuuta 1999 tehty komission päätös 1999/187/EY kumotaan siltä osin kuin sillä jätetään yhteisön rahoituksen ulkopuolelle 1 355 544 657 ESP:n summa, joka vastaa maitotuotteiden lisämaksujärjestelmän yhteydessä perittäviä korkoja.

- 3) Kanne hylätään muilta osin.

- 4) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 204, 17.7.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

14 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-132/99, Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuosi 1995 – Hampun tuotantoon myönnetty tuet)

(2002/C 118/05)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-132/99, Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehenään M. A. Fierstra ja J. van Bakel), jota tukee Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään M. López-Monís Gallego) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään T. van Rijn ja C. van der Hauwaert), jossa kantaja vaatii Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1995 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 3 päivänä helmikuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/187/EY (EYVL L 61, s. 37) kumoamista siltä osin kuin siinä säädetään Alankomaiden kuningaskunnan hampuntuotannon tukien osalta ilmoitamiin menoihin tehtävästä 50 prosentin korjauksesta, joka vastaa 117 277 Alankomaiden guldenia (NLG), yhteisöjen tuomioistuimien (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, M. Wathelet ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 14.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Alankomaiden kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Espanja kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluisaan.

(¹) EYVL C 226, 7.8.1999.

- 1) ei ole toteuttanut kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä pankakseen täytäntöön direktiivin 85/384/ETY 4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 2 kohdan sekä 7, 11 ja 14 artiklan

- 2) on antanut

– 27.1.1992 annetun tasavallan presidentin asetuksen nro 129 (GURI nro 41, 19.2.1992, s. 18) 4 §:n 2 momentin a kohdan ja 10.6.1994 annetun korkeakouluasioista sekä tieteellisestä ja teknisestä tutkimuksesta vastaavan ministerin asetuksen nro 776 (GURI nro 234, 6.10.1995, s. 3) 4 §:n 1 momentin a kohdan, joissa säädetään yleinen vaatimus alkuperäisen tutkintotodistuksen tai sen oikeaksi todistetun jäljennöksen esittämiseen

– asetuksen nro 129/92 4 §:n 2 momentin c kohdan ja asetuksen nro 776/94 4 §:n 1 momentin c kohdan, joissa vaaditaan yleisesti kansalaisuutta koskevan todistuksen esittämistä

– asetuksen nro 129/92 4 §:n 3 momentin ja asetuksen nro 776/94 10 §:n, joissa vaaditaan järjestelmällisesti näiden asiakirjojen virallista käännöstä

– asetuksen nro 129/92 11 §:n 1 momentin c ja d kohdan, joissa pidennetään todistusten voimassaoloa 5.8.1987 jälkeen

- 3) on kieltänyt Italiassa palveluja tarjoavaa arkkitehtiä järjestämästä sinne pysyviä toimintaedellytyksiä (asetuksen nro 129/92 9 §:n 1 momentti)

- 4) on asettanut palveluja tarjoavalle arkkitehdille direktiivin 85/384/ETY 22 artiklan vastaisen velvollisuuden liittyä alueellisesti toimivaltaiseen arkkitehtiiliiton alueosastoon (asetuksen nro 129/92 9 §:n 3 momentti ja asetuksen nro 776/94 7 ja 8 §) ja

- 5) on soveltanut asetuksen nro 129/92 4 §:n 6–8 momenttia direktiivin 85/384/ETY 20 artiklan 1 kohdan vastaisesti,

yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit S. von Bahr, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), A. La Pergola ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 21.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

21 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-298/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (¹)

(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 85/384/ETY – Todistusten vastavuoroinen tunnustaminen arkkitehtuurin alalla – Arkkitehdin ammatin harjoittaminen aloitettiin – EY:n perustamissopimuksen 59 artikla (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla))

(2002/C 118/06)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-298/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään E. Traversa ja E. Montaguti) vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään U. Leanza, avustajanaan G. Aiello), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta arkkitehtuurin alalla sekä toimenpiteistä sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi 10 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/384/ETY (EYVL L 223, s. 15), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 85/384/ETY muuttamisesta Portugalin liittymisen vuoksi 27 päivänä tammikuuta 1986 annetulla neuvoston direktiivillä 86/17/ETY (EYVL L 27, s. 71, ja direktiiviä koskeva oikaisu EYVL L 87, s. 36), 12, 20, 22, 27 ja 31 artiklan mukaisia veloitteitaan eikä jäljempänä olevan 3 kohdan osalta EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) mukaisia veloitteitaan, koska se:

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta arkkitehtuurin alalla sekä toimenpiteistä sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi 10 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/384/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 85/384/ETY muuttamisesta Portugalin liittymisen vuoksi 27 päivänä tammiukuuta 1986 annetulla neuvoston direktiivillä 86/17/ETY 12, 22, 27 ja 31 artiklan mukaisia velvoitteitaan eikä asetuksen nro 129/92 9 §:n 1 momentissa säädetyn kiellon osalta EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se:
- ei ole toteuttanut kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä pankakseen täytäntöön direktiivin 85/384/ETY 4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 2 kohdan sekä 11 artiklan k alakohdan seitsemännen luetelmakohdan ja 14 artiklan,
 - ei ole toteuttanut kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä säättääkseen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen automaattisesta tunnustamisesta direktiivin 85/384/ETY 2, 3, 7, 8 ja 9 artiklan mukaisesti,
 - on antanut tasavallan presidentin asetuksen nro 129/92 4 §:n 2 momentin a kohdan, jossa EY:n perustamissopimuksen 52 ja 59 artiklan (joista on muutettuna tullut EY 43 artikla ja EY 49 artikla) vastaisesti vaaditaan yleisesti, että todistuksen tunnustamista koskevaan hakemukseen on liitettävä alkuperäinen tutkintotodistus tai oikeaksi todistettu jäljennös,
 - on antanut asetuksen nro 129/92 4 §:n 2 momentin c kohdan ja korkeakouluasioista sekä tieteellisestä ja teknisestä tutkimuksesta vastaavan ministeriön asetuksen nro 776/94 4 §:n 1 momentin c kohdan, joissa EY:n perustamissopimuksen 52 artiklan vastaisesti vaaditaan yleisesti, että todistuksen tunnustamista koskevaan hakemukseen on liitettävä kansalaisuutta koskeva todistus,
 - on antanut asetuksen nro 129/92 4 §:n 3 momentin ja asetuksen nro 776/94 10 §:n, joissa EY:n perustamissopimuksen 52 artiklan vastaisesti vaaditaan, että kaikista todistuksen tunnustamista koskevaan hakemukseen liitettyistä asiakirjoista on aina annettava virallinen käännös,
 - on antanut asetuksen nro 129/92 11 §:n 1 momentin c ja d kohdan, joissa direktiivin 85/384/ETY 12 artiklan vastaisesti säädetään tiettyjen sellaisten todistusten tunnustamisesta, jotka on annettu 5.8.1987 jälkeen,
 - on pitänyt voimassa asetuksen nro 129/92 9 §:n 1 momentin, joissa EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan vastaisesti kielletään yleisesti muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneita arkkitehtejä, jotka haluavat tarjota palveluja Italiassa, luomasta sinne kotipaikkaa tai sivutoimipaikkaa,
 - on asetuksen nro 129/92 9 §:n 3 momentissa ja asetuksen nro 776/94 7 ja 8 §:ssä vahvistanut toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneille arkkitehteille, jotka haluavat tarjota palveluja Italiassa, velvollisuuden rekisteröityä alueellisesti toimivaltaiseen arkkitehtiliiton alueosastoon, ja viivästyttää tällä muodollisuudella direktiivin 85/384/ETY 22 artiklan vastaisesti kyseisten arkkitehtien ensimmäistä palvelusuoritusta Italiassa.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- (¹) EYVL C 299, 16.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

19 päivänä maaliskuuta 2002

yhdistetyissä asioissa C-393/99 ja C-394/99 (Tribunal du travail de Tournain esittämät ennakkoratkaisupyyntöt), Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) vastaan Claude Hervein, Hervillier SA (C-393/99), Guy Lorthiois, Comtexbel SA (C-394/99)(¹)

(Työntekijöiden vapaa liikkuvuus ja sijoittautumisvapaus – Sosiaaliturva – Sovellettavan lainsäädännön määrittäminen – Samanaikaisesti yhden jäsenvaltion alueella palkatussa työssä olevat ja toisen jäsenvaltion alueella itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivat henkilöt – Kuuluminen näiden valtioiden sosiaaliturvalainsäädännön piiriin – Asetuksen N:o 1408/71 14 c artiklan 1 kohdan b alakohdan, josta on tullut 14 c artiklan b alakohta, ja liitteen VII pätevyys)

(2002/C 118/07)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-393/99 ja C-394/99, jotka Tribunal du travail de Tournai (Belgia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) ja Claude Hervein, Hervillier SA (C-393/99), Guy Lorthiois, Comtexbel SA (C-394/99), ennakkoratkaisun

sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoitajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 14 c artiklan 1 kohdan b alakohdan, josta on tullut 14 c artiklan b alakohta, ja liitteen VII pätevydestä, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetulla asetuksella (ETY) N:o 2001/83 (EYVL L 230, s. 6), ja sittemmin muutettuna 11 päivänä joulukuuta 1986 annetulla asetuksella (ETY) N:o 3811/86 (EYVL L 355, s. 5), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, F. Macken ja N. Colneric sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), M. Wathelet ja V. Skouris, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 19.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Esitettyjen kysymysten tutkimisen perusteella ei ole tullut ilmi mitään sellaista seikkaa, joka vaikuttaisi

- sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoitajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83, 14 c artiklan 1 kohdan b alakohdan ja liitteen VII tai
- saman asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 11 päivänä joulukuuta 1986 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3811/86, 14 artiklan b alakohdan ja liitteen VII pätevyteen.

Kansallisen tuomioistuimen, jonka käsiteltäväksi näiden säännösten soveltaminen on saatettu, asiana on kuitenkin varmistaa, että tässä yhteydessä sovellettavat kansalliset lainsäädännöt ovat yhteensopivia perustamissopimuksen 48 ja 52 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 39 ja EY 43 artikla) kanssa, ja erityisesti, että sillä kansallisella lainsäädännöllä, jonka soveltamisedellytykset on riitautettu, todella tarjotaan kyseiselle työntekijälle sosiaaliturvaa, ja selvittää, onko kyseisiä säännöksiä poikkeuksellisesti jätettävä soveltamatta kyseisen työntekijän pyynnöstä siksi, että niiden soveltamisen vuoksi työntekijä menettäisi sosiaaliturvaetuuden, joka hänelle alunperin kuului kahden tai useamman jäsenvaltion välillä tehdyn sosiaaliturvaa koskevan sopimuksen nojalla.

(¹) EYVL C 366, 18.12.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

21 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-451/99 (Handelsgericht Wienin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Cura Anlagen GmbH vastaan Auto Service Leasing GmbH (ASL) (¹)

(Ajoneuvojen leasing – Kielto käyttää jäsenvaltiossa toisessa jäsenvaltiossa rekisteröityä ajoneuvoa tietyn määräjän päättymisen jälkeen – Velvollisuus rekisteröidä ajoneuvo jäsenvaltioissa, jossa ajoneuvoa on tarkoitus käyttää, ja velvollisuus maksaa siitä polttoaineen kulutukseen pohjautuva vero – Velvollisuus ottaa ajoneuvolle vakuutuksen vakuutuslaitoksesta, jolla on lupa harjoittaa kyseisen tyyppistä vakuutustoimintaa siinä jäsenvaltiossa, jossa ajoneuvoa on tarkoitus käyttää – Katsastusvelvollisuus – Palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitukset – Rajoitusten perustelevuus)

(2002/C 118/08)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-451/99, jonka Handelsgericht Wien (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Cura Anlagen GmbH ja Auto Service Leasing GmbH (ASL) ennakkoratkaisun EY 49-EY 55 artiklan sekä EY 28 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: neljännen jaoston puheenjohtaja S. von Bahr, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, M. Wathelet (esittelevä tuomari) ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 21.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat perustamissopimuksen määräykset (EY 49-EY 55 artikla) ovat esteenä sellaiselle nyt esillä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan yrityksen, jonka kotipaikka on tässä jäsenvaltiossa ja joka ottaa leasingvuokralle jossain toisessa jäsenvaltiossa rekisteröidyn moottoriajoneuvon, on rekisteröitävä tämä ajoneuvo ensin mainitussa jäsenvaltiossa voidakseen käyttää sitä siellä sellaisen määräjän jälkeenkin, jonka on niin lyhyt, että asetettujen velvollisuuksien noudattaminen on mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa, eli tässä tapauksessa kolmen päivän määräjän jälkeen. Nämä perustamissopimuksen määräykset ovat esteenä myös sellaiselle nyt esillä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan yrityksen,

jonka kotipaikka on tässä jäsenvaltiossa ja joka ottaa leasingvuokralle jossain toisessa jäsenvaltiossa rekisteröidyn moottoriajoneuvon, on rekisteröidäkseen vaadittulla tavalla tämän ajoneuvon ensin mainitussa jäsenvaltiossa noudatettava rekisteröinnin osalta yhtä tai useampaa seuraavista ehdoista:

- Henkilöllä, jonka nimiin ajoneuvo rekisteröidään, on oltava kotipaikka tai toimipaikka siinä jäsenvaltiossa, jossa ajoneuvoa on tarkoitus käyttää; tämä ehto on kyseisten määräysten vastainen, koska sen seurauksena leasingyrittäjällä on joko oltava päätoimipaikkansa tässä jäsenvaltiossa tai sen on suostuttava siihen, että ajoneuvo rekisteröidään vuokralleottajan nimiin ja että sen tähän ajoneuvoon liittyviä oikeuksia rajoitetaan tällä tavalla.
- Ajoneuvon rekisteröimiseksi ajoneuvolle on otettava vakuutus vakuutuslaitoksesta, jolla on lupa harjoittaa kyseistä vakuutus-toimintaa jäsenvaltiossa, jossa ajoneuvoa on tarkoitus käyttää; tämä ehto on kyseisten määräysten vastainen, jos tämä velvollisuus merkitsee sitä, että vakuutuslaitoksen päätoimipaikan on oltava tässä valtiossa siksi, että se on muuta vakuutusta kuin henkivakuutusta koskevista direktiiveissä tarkoitettu kotijäsenvaltio, ja jos sillä on oltava tässä valtiossa ”virallinen toimilupia”.
- Ajoneuvo on katsastettava, vaikka se on jo katsastettu siinä jäsenvaltiossa, jossa leasingyhtiöllä on kotipaikka; näitä määräyksiä ei kuitenkaan rikota, jos tällä velvollisuudella on tarkoitus varmistaa, että ajoneuvo täyttää sellaiset ajoneuvon käyttövaltiossa rekisteröitävälle ajoneuvoille asetetut edellytykset, joita siinä jäsenvaltiossa, jossa leasingyhtiöllä on kotipaikka, suoritettavat katsastukset eivät kata, ja/tai että ajoneuvon kunto ei ole heikentynyt sen jälkeen, kun se katsastettiin viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa, jos sitä on sillä välin käytetty yleisillä teillä, kunhan samankaltaista katsastusta edellytetään myös silloin, kun edellä mainitussa käyttövaltiossa aiemmin katsastettu ajoneuvo halutaan rekisteröidä tässä käyttövaltiossa.
- Ajoneuvosta on suoritettava siinä jäsenvaltiossa, jossa sitä on tarkoitus käyttää, polttoaineen kulutukseen perustuva vero, jonka suuruus ei muutu sen mukaan, kuinka kauan ajoneuvo on rekisteröitynä tässä valtiossa.

(¹) EYVL C 34, 5.2.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

19 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-476/99 (Centrale Raad van Beroepin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), H. Lommers vastaan Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij⁽¹⁾)

(Sosiaalipolitiikka – Miespuolisten ja naispuolisten työntekijöiden tasa-arvoinen kohtelu – Poikkeukset – Miesten ja naisten yhtäläisiä mahdollisuuksia edistävät toimenpiteet – Ministeriö, joka tarjoaa henkilöstölleen ministeriön tukea saavia päivähoitopaikkoja – Naispuolisten virkamiesten lapsille yksinomaisesti varatut paikat, ellei kyseessä ole työnantajan arvion mukaan hätätapaus)

(2002/C 118/09)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-476/99, jonka Centrale Raad van Beroep (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa H. Lommers ja Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij ennakkoratkaisun miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY (EYVL L 39, s. 40) 2 artiklan 1 ja 4 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, F. Macken ja N. Colneric sekä tuomarit C. Gulmann, A. La Pergola (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja V. Skouris, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 19.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY 2 artiklan 1 ja 4 kohta ei ole ristiriidassa sellaisen järjestelyn kanssa, jonka ministeriö on perustanut poistaakseen naisten aliedustuksen henkilöstöstään ja jonka mukaan silloin kun sopivia ja taloudellisesti mahdollisia päivähoitopaikkoja on liian vähän, ne lukumäärältään rajoitetut päivähoitopaikat, jotka saavat ministeriön tukea ja jotka se tarjoaa henkilöstölleen, on varattu yksinomaan naispuolisille virkamiehille, kun taas miespuoliset virkamiehet voivat saada tällaisen paikan ainoastaan, jos työnantaja katsoo, että kyseessä on hätätapaus. Tämä pätee kuitenkin ainoastaan, jos tätä miespuolisten virkamiesten hyväksi vahvistettua

poikkeusta tulkitaan siten, että sen avulla miespuoliset virkamiehet, jotka ovat yksinhuoltajia, voivat saada päivähoitopaikan tästä järjestelmästä samoin edellytyksin kuin naispuoliset virkamiehet.

(¹) EYVL C 47, 19.2.2000.

1) Kanne hylätään.

2) Euroopan yhteisöjen komissio vastaa kahdesta kolmanneksesta ja Italian tasavalta yhdestä kolmanneksesta oikeudenkäyntikuiluista.

(¹) EYVL C 79, 18.3.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

7 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-10/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Euroopan yhteisöjen omat varat – Kolmansista maista peräisin olevien San Marinoon tarkoitettujen tavaroiden tuonti)

(2002/C 118/10)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-10/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään E. Traversa ja H. P. Hartvig) vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään U. Leanza, avustajanaan I. M. Braguglia), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa Italian tasavallan laiminlyöneen Euroopan yhteisöjen omia varoja koskevien säännösten mukaisia velvoitteitaan, kun tämä ei ole suorittanut komissiolle 29 223 322 226 Italian liiran (ITL) suuruista summaa eikä myöskään maksanut viivästyskorkoa tälle summalle 1.1.1996 lukien, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. La Pergola ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 7.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

19 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-13/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Irlanti (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamisesta tehtyyn Bernin yleissopimukseen (Pariisin asiakirja 24.7.1971) säädetyssä määrääjässä tapahtuvan liittymisen laiminlyönti – EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan 7 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 300 artiklan 7 kohta) sekä ETA-sopimukseen liitetyn pöytäkirjan nro 28 5 artiklan mukaisien velvoitteiden laiminlyöminen)

(2002/C 118/11)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-13/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään K. Banks ja M. Desantes) vastaan Irlanti (asiamiehenään aluksi M. A. Buckley, ja sittemmin D. J. O'Hagan), jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenään G. Amodeo, avustajanaan barrister M. Hoskins), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Irlanti ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan 7 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 300 artiklan 7 kohta) ja Euroopan talousalueesta 2 päivänä toukokuuta 1992 tehtyyn sopimukseen liitetyn pöytäkirjan nro 28 5 artiklan (EYVL 1994, L 1, s. 3) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole ennen 1.1.1995 tullut osalliseksi kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamisesta tehtyyn Bernin yleissopimukseen (Pariisin asiakirja 24.7.1971), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, F. Macken, N. Colneric ja S. von Bahr sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), M. Wathelet, R. Schintgen, V. Skouris, J. N. Cunha Rodrigues ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 19.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan väliintulokirjelmässään esittämät vaatimukset hylätään.
- 2) Irlanti ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan 7 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 300 artiklan 7 kohta) ja Euroopan talousalueesta 2 päivänä toukokuuta 1992 tehtyyn sopimukseen liitetyn pöytäkirjan nro 28 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole ennen 1.1.1995 tullut osalliseksi kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamisesta tehtyyn Bernin yleissopimukseen (Pariisin asiakirja 24.7.1971).
- 3) Irlanti velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 4) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 63, 4.3.2000.

Office) (Yhdistynyt kuningaskunta) (asia C-27/00) ja High Court (Irlanti) (asia C-122/00) ovat saattaneet EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäviksi saadakseen näissä kansallisissa tuomioistuimissa vireillä olevissa asioissa The Queen ja Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, ex parte: Omega Air Ltd (C-27/00), ja Omega Air Ltd, Aero Engines Ireland Ltd ja Omega Aviation Services Ltd vastaan Irish Aviation Authority (C-122/00), ennakkoratkaisun sellaisten tiettytyyppisten siviilikäytössä olevien, ääntä hitaammin lentävien suihkukoneiden rekisteröinnistä ja käytöstä yhteisössä, joita on muutettu ja jotka on uudelleen hyväksytty kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen (kolmas painos, heinäkuu 1993) liitteessä 16 olevan I niteen II osan 3 luvussa mainitut standardit täyttävinä, 29 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 925/1999 (EYVL L 115, s. 1 ja L 120, s. 47) 2 artiklan 2 kohdan pätevydestä, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, F. Macken, N. Colneric ja S. von Bahr sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, M. Wathelet (esittelevä tuomari), J. N. Cunha Rodrigues ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 12.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

12 päivänä maaliskuuta 2002

yhdistetyissä asioissa C-27/00 ja C-122/00 (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Crown Office) (C-27/00), ja High Courtin (C-122/00) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt), The Queen vastaan Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, ex parte: Omega Air Ltd (C-27/00), ja Omega Air Ltd, Aero Engines Ireland Ltd ja Omega Aviation Services Ltd vastaan Irish Aviation Authority (C-122/00) (¹)

(Asetus N:o 925/1999 – Lentokoneiden melupäästöt – Kielto, joka koskee lentokoneita, joihin on vaihdettu moottorit, joiden ohivirtaussuhde on pienempi kuin 3 – Pätevyys)

(2002/C 118/12)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Esitettyjen kysymysten tarkastelussa ei ole tullut esiin mitään sellaista seikkaa, joka vaikuttaisi sellaisten tiettytyyppisten siviilikäytössä olevien, ääntä hitaammin lentävien suihkukoneiden rekisteröinnistä ja käytöstä yhteisössä, joita on muutettu ja jotka on uudelleen hyväksytty kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen (kolmas painos, heinäkuu 1993) liitteessä 16 olevan I niteen II osan 3 luvussa mainitut standardit täyttävinä, 29 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 925/1999 2 artiklan 2 kohdan pätevyteen.

(¹) EYVL C 102, 8.4.2000 ja EYVL C 163, 10.6.2000.

Yhdistetyissä asioissa C-27/00 ja C-122/00, jotka High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

21 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-36/00, Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾*(Valtiontuet – Asetus (EY) N:o 1013/97 – Julkisille telakoille myönnettävä tuki – Espanjan valtion omistamille telakoille myönnettyjen tukien toteaminen yhteismarkkinoille soveltuviksi – Ehtojen noudattamatta jättäminen – Takaisinperiminen)*

(2002/C 118/13)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-161/00, Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään S. Ortiz Vaamonde) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Guerra Fernández ja K.-D. Borchardt), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan valtiontuesta, jonka Espanja on toteuttanut valtion omistamien telakoiden hyväksi, 26 päivänä lokakuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 2000/131/EY (EYVL 2000, L 37, s. 22), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken (esittelevä tuomari) sekä tuomarit N. Colneric, C. Gulmann, R. Schintgen ja V. Skouris, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: osastopäällikkö D. Louterman-Hubeau, on antanut 21.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 147, 27.5.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

14 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-161/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta⁽¹⁾*(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivi 91/676/ETY – Pilaantuminen – Vesien suojeleminen – Nitraatit)*

(2002/C 118/14)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-161/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. zur Hausen) vastaan Saksan liittotasavalta (asiamiehinään W. D. Plessing ja B. Muttelsee-Schön), jota tukevat Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään S. Ortiz Vaamonde), ja Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehinään V. Koningsberger ja H. van den Oosterkamp), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY (EYVL L 375, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia direktiivin 5 artiklan 4 kohdan a alakohdan ja liitteessä III olevan 2 kohdan mukaisten velvoitteiden noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken (esittelevä tuomari) sekä tuomarit N. Colneric, C. Gulmann, R. Schintgen ja V. Skouris, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 14.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia direktiivin 5 artiklan 4 kohdan a alakohdan ja liitteessä III olevan 2 kohdan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Espanjan kuningaskunta ja Alankomaiden kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 192, 8.7.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

12 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-168/00 (Landesgericht Linzin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Simone Leitner vastaan TUI Deutschland GmbH & Co. KG ⁽¹⁾

(Direktiivi 90/314/ETY – Matkapaketit, pakettilomat ja pakettikiertomatkat – Aineettoman vahingon korvaaminen)

(2002/C 118/15)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-168/00, jonka Landesgericht Linz (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Simone Leitner ja TUI Deutschland GmbH & Co. KG ennakkoratkaisun matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/314/ETY (EYVL L 158, s. 59) 5 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja N. Colneric, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, V. Skouris ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 12.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/314/ETY 5 artiklaa on tulkittava siten, että siinä periaatteessa annetaan kuluttajalle oikeus saada korvausta matkapakettiin sisältyvien palvelujen saamatta jäämisestä ja niiden virheellisestä suorittamisesta aiheutuneesta aineettomasta vahingosta.

⁽¹⁾ EYVL C 192, 8.7.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

15 päivänä tammikuuta 2002

asiassa C-171/00 P, Alain Libéros vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Valitus – Esittelevän tuomarin mahdollisuus ratkaista asia yhden tuomarin kokoonpanossa – Väliaikainen toimihenkilö – Palkkaluokan määrittäminen – Työkokemus)

(2002/C 118/16)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-171/00 P, Alain Libéros (edustajanaan asianajaja M.-A. Lucas), jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (yhden tuomarin kokoonpano) asiassa T-29/97, Libéros vastaan komissio, 9.3.2000 antaman tuomion (Kok. H. 2000, s. I-A-43 ja II-185) kumoamista ja hänen ensimmäisessä oikeusasteessa esittämiensä vaatimusten hyväksymistä, ja jossa vastapuolena on Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. J. Currall Norbert Lorenz, avustajanaan asianajaja B. Wägenbaur), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. La Pergola, L. Sevón, M. Wathelet C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 15.1.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-29/97, Libéros vastaan komissio, 9.3.2000 antama tuomio kumotaan.
- 2) Euroopan yhteisöjen komission 15. maaliskuuta 1996 tekemä päätös, jolla Libéroxen palkkaluokaksi määritettiin lopullisesti A7, sekä sen 5.11.1996 tekemä päätös, jolla hänen edellä mainittua palkkaluokkapäätöstä koskeva valituksensa hylättiin, kumotaan.
- 3) Euroopan yhteisöjen komissio velvoitetaan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa.

⁽¹⁾ EYVL C 192, 8.7.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**(viides jaosto)****21 päivänä maaliskuuta 2002**

asiassa C-174/00 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Kennemer Golf & Country Club vastaan Staatssecretaris van Financiën⁽¹⁾

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan m alakohta – Verosta vapautetut liiketoimet – Urheiluun liittyvät palvelujen suoritukset – Voittoa tavoittelematon yhteisö)

(2002/C 118/17)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-174/00, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Kennemer Golf & Country Club ja Staatssecretaris van Financiën ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan m alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit S. von Bahr ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 21.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan m alakohtaa on tulkittava siten, että yhteisön luokittelu voittoon tavoittelemattomaksi on tehtävä ottamalla huomioon sen toiminta kokonaisuudessaan.
- 2) Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan m alakohtaa on tulkittava siten, että yhteisö voidaan luokitella voittoon tavoittelemattomaksi, vaikka se tavoitteellisesti järjestelmällisesti ylijäämää, jonka se myöhemmin käyttää palvelujensa suorittamiseen. Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 2 alakohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa olevan valinnaisen ehdon ensimmäistä osaa on tulkittava samalla tavalla.

- 3) Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 2 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen urheiluyhdistyksen jäsenten maksamat vuosittaiset jäsenmaksut voivat olla vastike yhdistyksen tarjoamista palveluista, vaikka sellaisien jäsenten, jotka eivät käytä lainkaan tai säännöllisesti yhteisön urheilutiloja ja -laitteita, velvollisuutena on kuitenkin maksaa vuosittainen jäsenmaksu.

⁽¹⁾ EYVL C 192, 8.7.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**(kuudes jaosto)****19 päivänä maaliskuuta 2002**

asiassa C-224/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – EY:n perustamissopimuksen 6 artikla (josta on muutettuna tullut EY 12 artikla) – Tielikennelakia rikkovien erilainen kohtelu siitä riippuen, missä ajoneuvo on rekisteröity – Suhteellisuus)

(2002/C 118/18)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-224/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään C. O'Reilly ja G. Bisogni) vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään U. Leanza, avustajanaan O. Fiumara), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 6 artiklan (josta muutettuna on tullut EY 12 artikla) mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa lainsäädännön (Italian tieliikennelain 207 §), jonka mukaan lakia rikkovia kohdellaan eri tavalla ja suhteellisuusperiaatteen vastaisesti siitä riippuen, missä ajoneuvo on rekisteröity, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken sekä tuomarit N. Colneric, R. Schintgen, V. Skouris (esittelevä tuomari) ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 19.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 6 artiklan (josta muutettuna on tullut EY 12 artikla) mukaisia velvoitteitaan, koska se on tieliikennelain 207 §:ssä pitänyt voimassa erilaisen ja suhteellisuusperiaatteen vastaisen kohtelun lakia rikkovien välillä siitä riippuen, missä ajoneuvo on rekisteröity.
- 2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 247, 26.8.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

19 päivänä helmikuuta 2002

asiassa C-256/00 (Cour d'appel de Bruxellesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Besix SA vastaan Wasserreinigungsbau Alfred Kretzschmar GmbH & Co. KG (WABAG) ja Planungs- und Forschungsgesellschaft Dipl. Ing. W. Kretzschmar GmbH & Co. KG (Plafog) (¹)

(Brysselin yleissopimus – 5 artiklan 1 kohta – Toimivalta sopimusta koskevassa asiassa – Paikkakunta, jossa velvoite on täytetty tai täytettävä – Pidättäytymisvelvoite, jota sovelletaan ilman maantieteellisiä rajoituksia – Kahden yhtiön sitoumus olla hankkimatta muita yhteistyökumppaneita julkisen hankinnan osalta – 2 artiklan soveltaminen)

(2002/C 118/19)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-256/00, jonka Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) on saattanut yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen tulkittamisesta yhteisöjen tuomioistuimessa 3 päivänä kesäkuuta 1971 tehdyn pöytäkirjan nojalla saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Besix SA ja Wasserreinigungsbau Alfred Kretzschmar GmbH & Co. KG (WABAG) ja Planungs- und Forschungsgesellschaft Dipl. Ing. W. Kretzschmar GmbH & Co. KG (Plafog) ennakkoratkaisun edellä mainitun 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen (EYVL 1972, L 299, s. 32) 5 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä sopimuksella (EYVL L 304, s. 1; yleissopimus muutoksineen, s. 77), yhteisöjen tuomioistuin,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, F. Macken ja N. Colneric sekä tuomarit A. La Pergola, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja V. Skouris, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: R. Grass, on antanut 19.2.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä sopimuksella, 5 artiklan 1 kohdan määräystä, joka koskee erityistä toimivaltaa sopimusta koskevissa asioissa, ei sovelleta kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa ei ole mahdollista määritellä paikkakuntaa, jossa kanteessa tarkoitettu velvoite on täytetty tai täytettävä, koska riidanalainen sopimusvelvoite on pidättäytymisvelvoite, jota sovelletaan ilman maantieteellisiä rajoituksia ja jolle on tyypillistä se, että se on täytetty tai oli täytettävä useilla paikkakunnilla; tällaisessa tapauksessa toimivaltaisuus voidaan ratkaista ainoastaan soveltamalla Brysselin yleissopimuksen 2 artiklan 1 kappaleessa määrättyä toimivaltaisuutta koskevaa yleistä arviointiperustetta.

(¹) EYVL C 233, 12.8.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

21 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-276/00 (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Crown Office) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Commissioners of Customs & Excise vastaan Zoological Society of London (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 13 artiklan A kohdan 2 alakohdan a alakohdan toinen luetelmakohta – Verosta vapautetut liiketoimet – Yhteisöt, joiden johdossa ja hallinnossa toimivat henkilöt toimivat vapaaehtoisuusperiaatteella)

(2002/C 118/20)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-267/00, jonka High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) (Yhdistynyt

kuningaskunta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Commissioners of Customs & Excise vastaan Zoological Society of London ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 13 artiklan A kohdan 2 alakohdan a alakohdan toisen luettelakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit S. von Bahr ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 21.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 2 alakohdan a alakohdan toista luettelakohdtaa on tulkittava siten, että ehdolla, jonka mukaan yhteisön johdossa ja hallinnossa toimivien henkilöiden on toimittava pääasiallisesti vapaaehtoisuusperiaatteella, tarkoitetaan ainoastaan sellaisia tämän yhteisön jäseniä, jotka yhteisön säännöissä nimetään vastaamaan yhteisön ylimmän tason johtotehtävistä, ja sellaisia muita henkilöitä, jotka toimivat tosiasiallisesti yhteisön johtotehtävissä tekemällä lopulliset päätökset kyseisen yhteisön toimintaperiaatteista erityisesti talouspolitiikan osalta ja vastaamalla ylimmistä valvontatehtävistä, vaikka heitä ei olekaan säännöissä nimetty näihin tehtäviin.
- 2) Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 2 alakohdan a alakohdan toista luettelakohdtaa on tulkittava siten, että ilmaisulla pääasiallisesti vapaaehtoisuusperiaatteella viitataan samanaikaisesti tässä säännöksessä tarkoitetun yhteisön johto- ja hallintoelinten jäseniin ja yhteisön johdossa tosiasiallisesti toimiviin henkilöihin, vaikka heitä ei olekaan säännöissä nimetty näihin tehtäviin, sekä korvaukseen, jonka nämä tältä yhteisöltä saavat.

(¹) EYVL C 259, 9.9.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

19 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-268/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Uimaveden laatu – Direktiivin 76/160/ETY riittämätön täytäntöönpano)

(2002/C 118/21)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-268/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään G. Valero Jordana ja C. van der Hauwaert) vastaan Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehinään M. A. Fierstra), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Alankomaiden kuningaskunta on laiminlyönyt yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole noudattanut uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/ETY (EYVL 1976, L 31, s. 1) 4 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan tässä direktiivissä säädettyssä määräajassa, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari) ja J.-P. Puissochet, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 19.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Alankomaiden kuningaskunta on laiminlyönyt uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/ETY 4 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole noudattanut uimaveden laatua ja näytteenottotihelyttä koskevia velvoitteitaan tässä direktiivissä säädettyssä määräajassa.
- 2) Alankomaiden kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 259, 9.9.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

7 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-365/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta⁽¹⁾

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 76/768/ETY – Kansallinen lainsäädäntö, joka koskee merkintöjä, jotka kosmeettisten valmisteiden pakkauksiin on tehtävä – Kosmeettisten valmisteiden sisältämien hajusteiden tai aromien luonnonmukaisuus tai keinotekoisuus)

(2002/C 118/22)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-365/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään R. B. Wainwright ja R. Amorosi) vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään U. Leanza, avustajanaan I. M. Braguglia), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/768/ETY (EYVL L 262, s. 169) mukaisia velvoitteitaan, sellaisena kuin tämä direktiivi on muutettuna 7y14 päivänä kesäkuuta 1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/35/ETY (EYVL L 151, s. 32) ja erityisesti tämän direktiivin 6 artiklan 1 kohdan g alakohdan kolmannen alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on säätänyt ja pitänyt voimassa Italian kuulumisesta Euroopan yhteisöihin johtuvien velvollisuuksien täytäntöönpanosäännöksistä 24.4.1998 annetun lain eli vuosien 1995-1997 koskevan yhteisön oikeuden täytäntöönpanolain nro 128 28 §:n, jossa edellytetään, että kosmeettisten tuotteiden etiketeissä mainitaan, ovatko niiden sisältämät hajusteet ja aromit luonnonmukaisia vai keinotekoisia, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. von Bahr sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) ja A. La Pergola, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 7.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/768/ETY, sellaisena kuin tämä direktiivi on muutettuna 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/35/ETY, 6 artiklan 1 kohdan g alakohdan kolmannen alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on säätänyt ja pitänyt voimassa Italian kuulumisesta Euroopan yhteisöihin johtuvien velvollisuuksien täytäntöönpanosäännöksistä 24.4.1998 annetun lain eli vuosia 1995-1997 koskevan yhteisön oikeuden täytäntöönpanolain nro 128 28 §:n, jossa edellytetään, että kosmeettisten tuotteiden etiketeissä mainitaan, ovatko niiden sisältämät hajusteet ja aromit luonnonmukaisia vai keinotekoisia.

- 2) Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 355, 9.12.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

7 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-29/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta⁽¹⁾

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 96/61/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2002/C 118/23)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-29/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. Valero Jordana) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään M. López-Monís Gallego), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY (EYVL L 257, s. 26) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. Colneric sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja V. Skouris, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 7.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Espanjan kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 61, 24.2.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

7 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-39/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivin 96/61/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2002/C 118/24)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-39/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään R. B. Wainwright) vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenään R. Magrill, avustajanaan barrister R. Anderson), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY (EYVL L 257, s. 26) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. Colneric sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja V. Skouris, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 7.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 79, 10.3.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

7 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa C-64/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivin 96/61/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2002/C 118/25)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-64/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään R. B. Wainwright ja P. Panayotopoulos) vastaan Helleenien tasavalta (asiamiehenään N. Dafniou), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Kreikan valtio ei ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY (EYVL L 257, s. 26) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut kyseisen direktiivin täydellisen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä säädetyssä määräajassa komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. Colneric sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja V. Skouris, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 7.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Helleenien tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 108, 7.4.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

14 päivänä joulukuuta 2001

asiassa C-404/01 P(R), Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Euroalliages ym. ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin välitoimimenettelyssä antama määräys – Polkumyynti – Päätös, jolla lopetetaan päättyvien toimenpiteiden uudelleen tarkastelu – Kiireellisyys – Aineellinen vahinko – Epävarmuus vahingon myöhemmästä korvaamisesta vahingonkorvausvaatimuksen yhteydessä)

(2002/C 118/26)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-404/01 P(R), Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään V. Kreuzschitz ja S. Meany, avustajanaan barrister A. P. Bentley), jota tukee TNC Kazchrome, kotipaikka Alma-Ata (Kazakstan) ja Alloy 2000 SA, kotipaikka Luxemburg (Luxemburg), (edustajinaan barrister J. E. Flynn, solicitor J. Magnin ja solicitor S. Mills), jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-132/01 R, Euroalliages ym. vastaan komissio, 1.8.2001 antaman määräyksen (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) kumoamista, ja jossa valittajan vastapuolina ja muina asianosaisina ovat Euroalliages, kotipaikka Bryssel (Belgia), Péchiney électrometallurgie, kotipaikka Courbevoie (Ranska), Vargön Alloys AB, kotipaikka Vargön (Ruotsi), ja Ferroatlántica SL, kotipaikka Madrid (Espanja), (edustajinaan asianajajat D. Voillemot ja O. Prost), joita tukee Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään L. Fraguas Gadea), yhteisöjen tuomioistuimen presidentti on antanut 14.12.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-132/01 R, Euroalliages ym. vastaan komissio, 1.8.2001 antama määräys kumotaan.
- 2) Asia palautetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EYVL C 331, 24.11.2001.

Tribunal de paix de Luxembourg 28.2.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Tilly Reichling vastaan Léon Wampach Etablissement d'assurances contre la vieillesse et l'invaliditén osallistuessa asian käsittelyyn

(Asia C-69/02)

(2002/C 118/27)

Tribunal de paix de Luxembourg on pyytänyt 28.8.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 1.3.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Tilly Reichling vastaan Léon Wampach, Etablissement d'assurances contre la vieillesse et l'invaliditén osallistuessa asian käsittelyyn, seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko Brysselin yleissopimuksen 6 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että tuomioistuimen päätöksen pakkotäytäntöönpanoa koskevaa menettelyä, jossa kansallisten menettelysääntöjen mukaan edellytetään tuomioistuimen osallistumista, voidaan pitää sopimukseen tai seikkaan perustuvana pääkanteena? Voidaanko sellaista pääkannetta, jolla vaaditaan sellaisen täytäntöönpanoperusteen pakkotäytäntöönpanoa, jolla todetaan ja vahvistetaan oikeus elatusapuun, pitää 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla sopimukseen tai seikkaan perustuvana? Voidaanko pääkannetta, jossa vaaditaan elatusapua koskevan oikeuden pakkotäytäntöönpanoa, pitää 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla sopimukseen tai seikkaan perustuvana?
- 2) Onko Brysselin yleissopimuksen 6 artiklan 3 kohdassa olevaa ilmaisua ”perustuu samaan sopimukseen tai seikkaan kuin pääkanne” tulkittava suppeammin kuin Brysselin yleissopimuksen 22 artiklan kolmannessa kappaleessa käytettyä ilmaisua ”toisiinsa liittyvät kanteet”?
- 3) Onko Brysselin yleissopimuksen 6 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että jos sen tuomioistuimen toimivalta, jonka käsiteltäväksi pääkanne on saatettu, perustuu Brysselin yleissopimuksen 16 artiklan 5 kohtaan ilman, että tässä pääkanteessa saatetaan tämän tuomioistuimen käsiteltäväksi asianosaisten välinen oikeussuhde aineellisilta osin, vastaajalla on mahdollisuus saattaa tämän tuomioistuimen käsiteltäväksi asiaa aineellisilta osin koskeva vastakanne, vaikka Brysselin yleissopimuksen mukaan toisen sopimusvaltion tuomioistuimella olisi ollut asiassa toimivalta, jos vastaaja olisi saattanut tämän asian käsiteltäväksi itsenäisenä kanteena?

**Verwaltungsgericht Sigmaringenin 10.12.2001 tekemäl-
lään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa
Erika Steinicke vastaan Bundesanstalt für Arbeit**

(Asia C-77/02)

(2002/C 118/28)

Verwaltungsgericht Sigmaringen on pyytänyt 10.12.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.3.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Erika Steinicke vastaan Bundesanstalt für Arbeit seuraavaan kysymykseen:

Onko 31.3.1999 annetun Bundesbeamtenengesetzin, sellaisena kuin se on ollut voimassa 30.6.2000, 72 b §:n 1 momentin 1 kohdan toinen alakohta ristiriidassa EY 141 artiklan sekä direktiivien 75/117/ETY⁽¹⁾ ja 76/207/ETY⁽²⁾ ja/tai direktiivin 97/81/EY⁽³⁾ kanssa, siltä osin kuin siinä säädetään, että virkamiehellä on oikeus vanhuuden perusteella myönnettävään osa-aikatyöhön ainoastaan sillä edellytyksellä, että hän on osa-aikatyön aloittamista välittömästi edeltäneiden viiden vuoden aikana työskennellyt täysiaikaisesti vähintään kolmen vuoden ajan, vaikka naiset työskentelevät osa-aikaisesti huomattavasti useammin kuin miehet ja jäävät näin ollen tämän säännöksen mukaisen vanhuuden perusteella myönnettävän osa-aikatyön ulkopuolelle?

⁽¹⁾ EYVL L 45, s. 19.

⁽²⁾ EYVL L 39, s. 40.

⁽³⁾ EYVL 1998, L 14, s. 9.

**Euroopan yhteisöjen komission 12.3.2002 Helleenien
tasavaltaa vastaan nostama kanne**

(Asia C-83/02)

(2002/C 118/29)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 12.3.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellinen neuvonantaja Minas Konstantinidis.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa (joka päättyi 16.9.1999) toteuttanut polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyyliden käsittelystä (PCB/PCT) 16 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin⁽¹⁾ 11 artiklassa ja 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja suunnitelmia, pääpiirteittäisiä suunnitelmia eikä yhteenvetoja eikä ilmoittanut niistä tässä määräajassa komissiolle, ja
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 249 artiklan kolmannen kohdan mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu.

Perustamissopimuksen 10 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki yleis- ja erityistoimenpiteet, jotka ovat aiheellisia tästä sopimuksesta tai yhteisön toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttämisen varmistamiseksi.

Helleenien tasavalta ei kiistä sitä, että se ei ole toteuttanut edellä mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä.

Komissio esittää, että tähän hetkeen mennessä Helleenien tasavalta ei ole toteuttanut asianmukaisia toimenpiteitä edellä mainitun direktiivin panemiseksi täysimääräisesti täytäntöön Kreikan sisäisessä oikeudessa.

⁽¹⁾ EYVL L 243, 24.9.1996, s. 31.

Verzoek van de Arbeidsrechtbank van het Arrondissement Tongerenin 11.3.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Nina Kristiansen vastaan Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening

(Asia C-92/02)

(2002/C 118/30)

Verzoek van de Arbeidsrechtbank van het Arrondissement Tongeren on pyytänyt 11.3.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 15.3.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Nina Kristiansen vastaan Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening seuraaviin kysymyksiin:

1. Ovatko asetuksen N:o 1408/71⁽¹⁾ säännökset – ETY:n väliaikaisten toimihenkilöiden osalta, jotka asuvat Belgiassa palvelussuhteensa päätyttyä ETY:ssä, joiden osalta ei toimiteta sosiaaliturvamaksujen ennakonpidätystä ja joilla on oikeus ETY:n maksamaan työttömyyskorvaukseen – esteenä sille, että heihin sovelletaan kansallista lainsäädäntöä kokonaisuudessaan, ottaen huomioon päällekkäisyyden estämistä koskeva kansallinen sääntö, josta johtuu, että työttömyyskorvauksen saamisen edellytysten mukaan työntekijällä ei saa olla työtä eikä palkkaa, jolloin palkkana pidetään erityisesti irtisanomiskorvausta tai vahingonkorvausta työsuhteen päättymisen johdosta, joihin työntekijällä mahdollisesti on oikeus, ei kuitenkaan korvausta aineettomasta vahingosta?
2. Onko vastoin EY-asetusta N:o 1612/68⁽²⁾ (Neuvosto 15. lokakuuta 1968, II osasto, 7 artiklan 4 kohta), josta johtuu, että sosiaaliturvan alalla on pyrittävä yhdenmukaisuuteen ja ettei minkäänlainen syrjintä ole hyväksyttävä, että postdocin työoikeudellinen asema on (kantajan mukaan) epäyhtenäinen ETA:n alueella; että postdocia pidetään eräissä ETA:n jäsenvaltioissa ammattitoimintana, joka voi kuulua tai olla kuulumatta sosiaaliturvan piiriin, ja Belgiassa postdocia pidetään (kantajan mielestä oikeudettomasti) opintotukea saavana harjoittelijana ja että postdoc fellowin on itse huolehdittava vakuutusturvaan Belgian kansallisessa järjestelmässä, mikä puolestaan ei (ainakaan työttömyysturvavakuutuksen osalta) ole mahdollista vapaaehtoisuuden perusteella?

⁽¹⁾ EYVL 1971, L 149, s. 2.

⁽²⁾ EYVL 1968, L 257, s. 2.

Euroopan yhteisöjen komission 15.3.2002 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-99/02)

(2002/C 118/31)

Euroopan yhteisöjen komissio on 15.3.2002 nostanut kanteen Italian tasavaltaa vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuinissa. Kantajan asiamiehenä on Vittorio Di Bucci.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut työllisyyden edistämiseen tähtäävistä Italian tukitoimista 11.5.1999 tehdyn komission päätöksen 2000/128/EY⁽¹⁾ (tiedoksiannettu 4.6.1999 numerolla K (1999) 1364, EYVL L 42, 15.2.2000, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa toteuttanut toimenpiteitä, jotka olivat tarpeen em. päätöksessä lainvastaisiksi ja yhteismarkkinoiden kanssa yhteensoveltumattomiksi katsottujen tukien takaisinperimiseksi, tai ei ole ainakaan ilmoittanut komissiolle tällaisista toimenpiteistä
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission päätöksessä Italia veloitetaan toteuttamaan ”kaikki tarvittavat toimet, jotta tuensaajilta voidaan periä takaisin sääntöjenvastaisesti myönnetty tuki, joka ei täytä 1 ja 2 artiklassa säädettyjä edellytyksiä”. Sen on lisäksi kahden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista ilmoitettava komissiolle, ”mitä toimenpiteitä se on toteuttanut päätöstä noudattaakseen”.

On todettava, että tämän määräajan päättyessä Italian tasavalta ei ollut vielä ilmoittanut komissiolle niitä toimenpiteitä, joihin se oli ryhtynyt periäkseen takaisin lainvastaisesti maksetut tuet.

Jäsenvaltio voi jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättämistä koskevassa asiassa, jossa vaaditaan tukien takaisinperimistä, vedota ainoastaan siihen, että täytäntöönpano on ollut ehdottoman mahdotonta. Tämä edellytys ei täyty, jos vastaajana oleva hallitus tyytyy ilmoittamaan komissiolle vain, että sillä on ollut oikeudellisia, poliittisia tai käytännön vaikeuksia panna päätös täytäntöön, ryhtymättä mihinkään toimenpiteisiin periäkseen tuen takaisin asianomaisilta yrityksiltä tai esittämättä sellaisia muita päätöksen täytäntöönpanotapoja, joiden avulla vaikeudet olisi voitu ratkaista.

Italian viranomaiset eivät ole edes väittäneet, että täytäntöönpano olisi ehdottoman mahdotonta eivätkä ne ole koskaan virallisesti pyytäneet takaisinperinnälle asetetun määräajan jatkamista taikka päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä. Ne eivät myöskään ole esittäneet sellaisia vaihtoehtoisia päätöksen soveltamistapoja, joiden avulla aiheutuneet vaikeudet olisi voitu ratkaista.

⁽¹⁾ EYVL L 42, 15.2.2000, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 19.3.2002 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-101/02)

(2002/C 118/32)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 19.3.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellisen osaston virkamiehet Maria Patakia ja Antonio Aresu.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiiviä 89/48/ETY⁽¹⁾ täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta toisesta yleisestä järjestelmästä 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/51/ETY⁽²⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä urheilijan, urheiluvallmentajan, urheilujohtajan ja huoltajan ammattien osalta.
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Lain nro 91/81 säännöksistä käy selvästi ilmi, että urheilijan, urheiluvallmentajan, urheilujohtajan ja huoltajan ammatit ovat Italiassa direktiivissä 92/51/ETY tarkoitettuja säänneltyjä ammatteja. Näin ollen kun toimivaltaiset Italian viranomaiset saavat hakemuksen, jossa vaaditaan tunnustamaan näitä ammatteja koskeva ammatillinen koulutus, ne ovat velvollisia tutkimaan hakemuksen direktiivin säännösten mukaisesti.

Asetuksen nro 319/94 13 §:ssä luetellaan ammatillisen koulutuksen tunnustamisesta vastaavat viranomaiset ja sen a kohdassa säädetään erityisesti, että tunnustamista koskevat hakemukset ratkaisee 2 §:n a kohdassa tarkoitettujen ammattien valvonnasta vastaava ministeriö tämän asetuksen liitteen C mukaisesti. Tässä liitteessä luetellaan tietyt ammatit ja ministeriöt, jotka ovat toimivaltaisia ratkaisemaan hakemukset tietyt ammatteja koskevien pätevyysvaatimusten osalta. Liitteessä mainitaan kuitenkin ainoastaan hiihdon- ja uimaopettajan, vuoristo-opiaan ja vuorikiipeilyoppaan ammatit eikä siinä ole millään tavoin mainittu urheilijan, urheiluvallmentajan, urheilujohtajan tai huoltajan ammatteja.

Komissio katsoo tällä perusteella, että Italian hallitus ei ole pannut täytäntöön direktiiviä 92/51/ETY näiden ammattien osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 209, 24.7.1992, s. 25.

Euroopan yhteisöjen komission 20.3.2002 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-103/02)

(2002/C 118/33)

Euroopan yhteisöjen komissio on 20.3.2002 nostonut kanteen Italian tasavaltaa vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Kantajan asiamiehinä ovat Richard Wainwright ja Roberto Amorosi.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY⁽¹⁾? 1, 9, 10 ja 11 artiklan eikä direktiivin 91/689/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se on 5.2.1998 antanut asetuksen (decreto) sellaisten vaarattomien jätteen yksilöinnistä, jotka kuuluvat 5.2.1997 annetun decreto-legislativon nro 22 31 ja 33 §§:ssä tarkoitettujen yksikeräistettujen hyödyntämismenetelmän alaisuuteen ja jolla

- A. vaarattomia jätteitä käsitteleville laitoksille ja yrityksille annetaan direktiivin 75/442/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna, 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja toisen luetelmakohdan sekä 10 artikla vastaisesti mahdollisuus saada vapautus luvan-hakuvelvollisuudesta ilman, että niitä vaadittaisiin 1) vahvistamaan edeltäkäsien jätteen enimmäismäärää ja 2) noudattamaan muutetun direktiivin 75/442/ETY 4 artiklassa säädettyjä edellytyksiä niiden jätemäärien osalta, jotka käsitellään luvanhakemis-velvollisuudesta vapautetuissa laitoksissa
- B. muutetun direktiivin 75/442/ETY 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan vastaisesti jätetään täsmällisesti määrittelemättä, minkä tyyppisten jätteen osalta luvan-hakuvelvollisuudesta vapauttaminen voidaan myöntää, ja jolla näin ollen myös direktiivin 91/689/ETY⁽³⁾ 3 artiklan vastaisesti sallitaan menettely, jonka mukaan tietyn tyyppisiä vaarallisia jätteitä käsittelevät laitokset tai yritykset voidaan vapauttaa luvan-hakuvelvollisuudesta lievemmin perustein kuin vaarattomia jätteitä käsittelevät laitokset

- C. muutetun direktiivin 75/442/EY 9 ja 11 artiklan, 1 artiklan e ja f kohdan sekä liitteiden II A ja II B, sellaisina kuin ne ovat muutettuina päätöksellä 96/350/EY⁽⁴⁾, vastaisesti määritellään tietyt huolehtimistoiminnot "ympäristönäkökohdat huomioon ottavaksi hyödyntämiseksi" ja tällä tavoin sallitaan se, että sellaiset laitokset ja yritykset, jotka huolehtivat tuotantopaikalla muista kuin omista jätteistään, voidaan vapauttaa luvanhakuvelvollisuudesta, aivan kuin ne hyödyntäisivät jätteitä
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

A. Määrän yksilöinti

Komission kanteessa keskitytään siihen, että em. decreton 7 §:ssä, jossa määritetään ne hyödynnettävissä olevien jätteiden enimmäismäärät, jotka voidaan vapauttaa direktiivin 9 ja 10 artiklassa säädetystä luvanhakuvelvollisuudesta, ei säädetä ehdottomasta enimmäismäärästä, joka olisi yksilöity laitoksen tai yrityksen tyyppin perusteella, vaan siinä säädetään suhteellisesta enimmäismäärästä, joka vaihtelee sen laitoksen vuosikasiteetin mukaan, jossa toiminto suoritetaan.

Koska niiden jätteiden enimmäismäärää, joiden huolehtimistai hyödyntämistoiminnot voidaan vapauttaa luvanvaraisuudesta, ei ole edeltäkään yksilöity, tästä seuraa, että jokainen suuriakin jätemääriä käsittelevä yritys tai laitos voi hakea vapautusta, mistä taas seuraa, että direktiivin 11 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa, jossa viitataan sen 4 artiklaan, säädettyjen edellytysten noudattamista on mahdotonta valvoa ja että lisäksi tavanomainen menettely menettää käytännön merkityksensä.

- B. Luvanvaraisuudesta vapautettuja jäteluokkia ei ole määritelty tai ne on määritelty virheellisesti

Niiden jätteiden osalta, jotka direktiivin 11 artiklan 1 kohdan mukaan voidaan vapauttaa luvanvaraisuudesta, Italian decreton liitteissä I ja II olevissa muutamissa teknisissä säännöksissä määritellään jäteluokat niin epämääräisesti, että tietyt vaaralliset jätteet voitaisiin sisällyttää vaarattomien jätteiden luokkaan ja tällä tavoin sallia se, että niitä käsittelevät laitokset ja yritykset vapautuvat luvanvaraisuudesta vetoamalla vaarattomia jätteitä koskeviin lievempiin perusteisiin.

Muissa tapauksissa Euroopan jäteluetteloa (EJL), joka on hyväksytty komission päätöksellä 94/3/EY,⁽⁵⁾ ei ole mainittu (esim. 5.9 kohtaa), tai jos se on mainittu, maininta ei vastaa teknisissä säännöissä esitettyä määritelmää.

- C. Ympäristönäkökohdat huomioon ottavat hyödyntämistoimet

Komissio katsoo, että decreton 5 §:ssä säädetty ympäristönäkökohdat huomioon ottavat hyödyntämistoimet ovat todellisudessa huolehtimistoimenpiteitä.

Näin ollen yritykset ja laitokset, jotka suorittavat Italian decreton 5 §:n mukaisia ympäristönäkökohdat huomioon ottavia hyödyntämistoimia, jotka ovat todellisuudessa huolehtimistoimenpiteitä, vapautetaan direktiivin 9 artiklassa säädetystä lupanvaraisuudesta, millä menettelyllä ylitetään jätteistä huolehtivia yrityksiä ja laitoksia varten säädetty ne rajat, sillä ne voidaan vapauttaa siitä vain sillä edellytyksellä, että ne itse huolehtivat omista jätteistään tuotantopaikalla.

⁽¹⁾ EYVL L 78, 23.3.1991, s. 32.

⁽²⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽³⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20.

⁽⁴⁾ EYVL L 135, 6.6.1996, s. 32.

⁽⁵⁾ EYVL L 5, 7.1.1994, s. 15.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

7 päivänä helmikuuta 2002

asiassa T-187/94, Theresia Rudolph vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾*(Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Asetus N:o 2187/93 – Tuottajien saamat korvaukset – Vanhentumisen keskeytyminen)*

(2002/C 118/34)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-187/94, Theresia Rudolph, kotipaikka Rasdorf-Grüsselbach (Saksa), edustajinaan asianajajat B. Meisterernst, M. Düsing, D. Manstetten, F. Schulze ja C.-H. Husemann, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehenään A.-M. Colaert) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinhän D. Booß, M. Niejahr, H.-J. Rabe ja M. Núñez-Müller), jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan (joista on tullut EY 235 artikla ja EY 288 artiklan toinen kohta) nojalla korvausta vahingosta, joka hänelle on aiheutunut siitä syystä, että hän ei ole voinut myydä maitoa asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun maksun soveltamista maito- ja maitotuotealalla koskevista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84 (EYVL L 90, s. 13), sellaisena kuin se on täydennettynä asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun lisämaksun yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 16 päivänä toukokuuta 1984 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1371/84 (EYVL L 132, s. 11), soveltamisen vuoksi, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 7.2.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Vastaajat veloitetaan korvaamaan kantajalle vahinko, joka tälle on aiheutunut asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun maksun soveltamista maito- ja maitotuotealalla koskevista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84, sellaisena kuin se on täydennettynä asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun lisämaksun yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 16 päivänä toukokuuta 1984 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1371/84, soveltamisen seurauksena siltä osin kuin näissä asetuksissa ei ollut säädetty viitemäärän myöntämisestä sellaisille tuottajille, jotka eivät voineet maidon ja maitotuotteiden kaupan pitämisestä luopumista ja lypsykarjan tuotannon muuttamista koskevasta palkkiojärjestelmästä

17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1078/77 mukaisesti annetun sitoumuksen täyttämisen vuoksi toimittaa maitoa kyseisen jäsenvaltion valitsemana viitevuonna.

- 2) Kantajalle on korvattava asetuksen N:o 857/84 soveltamisen seurauksena syntynyt vahinko ajanjaksolta, joka alkoi 5.8.1987 ja päättyi 28.3.1989.
- 3) Asianosaisten on toimitettava maksettavista määristä tehty sovinto ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle kuuden kuukauden kuluessa tämän tuomion antamisesta.
- 4) Ellei sovinto saada aikaan, niiden on toimitettava samassa määräajassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle laskelma vaadittavan vahingonkorvauksen määrästä.
- 5) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EYVL C 174, 25.6.1994.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

7 päivänä helmikuuta 2002

asiassa T-199/94, Hans-Walter Gosch vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾*(Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Kaupan pitämisestä luopumista koskevan sitoumuksen antanut tuottaja – Tuotantoa ei ole aloitettu uudelleen sitoumuksen päättyessä)*

(2002/C 118/35)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-199/94, Hans-Walter Gosch, kotipaikka Högersdorf (Saksa), edustajinaan asianajajat D. Hansen ja S. Vieregge, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinhän D. Booß, M. Niejahr ja M. Núñez-Müller), jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan (joista on tullut EY 235 artikla ja EY 288 artiklan toinen kohta) nojalla korvausta vahingosta, joka hänelle on aiheutunut siitä syystä, että hän ei ole voinut myydä maitoa asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun maksun soveltamista maito- ja maitotuotealalla koskevista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84 (EYVL L 90, s. 13), sellaisena kuin se on

täydennettynä asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitettua lisämaksun yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 16 päivänä toukokuuta 1984 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1371/84 (EYVL L 132, s. 11), soveltamisen vuoksi, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 7.2.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 218, 6.8.1994.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

7 päivänä helmikuuta 2002

asiassa T-201/94, Erwin Kustermann vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Asetus N:o 2187/93 – Tuottajien saamat korvaukset – Vanhentumisen keskeytyminen)

(2002/C 118/36)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-201/94, Erwin Kustermann, kotipaikka Eggenenthal (Saksa), edustajanaan asianajajat H.-P. Ried, Y. Schur ja R. Bruchardt, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään M. Colaert) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään D. Booß, M. Niejahr, H.-J. Rabe ja M. Núñez-Müller), jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan (joista on tullut EY 235 artikla ja EY 288 artiklan toinen kohta) nojalla korvausta vahingosta, joka hänelle on aiheutunut siitä syystä, että hän ei ole voinut myydä maitoa asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitettua maksun soveltamista maito- ja maitotuotealalla koskevista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84 (EYVL L 90, s. 13), sellaisena kuin se on täydennettynä asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitettua lisämaksun yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 16 päivänä toukokuuta 1984 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1371/84 (EYVL L 132, s. 11), soveltamisen vuoksi, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 7.2.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Vastaajat velvoitetaan korvaamaan kantajalle vahinko, joka tälle on aiheutunut asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitettua maksun soveltamista maito- ja maitotuotealalla koskevista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84, sellaisena kuin se on täydennettynä asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitettua lisämaksun yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 16 päivänä toukokuuta 1984 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1371/84, soveltamisen seurauksena siltä osin kuin näissä asetuksissa ei ollut säädetty viitemäärän myöntämisestä sellaisille tuottajille, jotka eivät voineet maidon ja maitotuotteiden kaupan pitämisestä luopumista ja lypsykarjan tuotannon muuttamista koskevasta palkkiojärjestelmästä 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1078/77 mukaisesti annetun sitoumuksen täyttämisen vuoksi toimittaa maitoa kyseisen jäsenvaltion valitsemana viitevuonna.
- 2) Kantajalle on korvattava asetuksen N:o 857/84 soveltamisen seurauksena syntynyt vahinko ajanjaksolta, joka alkoi 5.8.1987 ja päättyi 28.3.1989.
- 3) Asianosaisten on toimitettava maksettavista määristä tehty sovinto ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle kuuden kuukauden kuluessa tämän tuomion antamisesta.
- 4) Ellei sovinto saada aikaan, niiden on toimitettava samassa määräajassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle laskelma vaadittavan vahingonkorvauksen määrästä.
- 5) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

(¹) EYVL C 218, 6.8.1994.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

7 päivänä helmikuuta 2002

asiassa T-261/94, Bernhard Schulte vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Asetus N:o 2187/93 – Tuottajien saamat korvaukset – Kansallisten viranomaisten toimi – Vanhentuminen)

(2002/C 118/37)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-261/94, Bernhard Schulte, kotipaikka Delbrück (Saksa), edustajanaan asianajaja R. Freise, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään A.-M. Colaert ja M. Núñez-Müller) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään D. Booß, M. Niejahr ja M. Núñez-Müller), jossa kantaja vaatii

EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan (joista on tullut EY 235 artikla ja EY 288 artiklan toinen kohta) nojalla korvausta vahingosta, joka hänelle on aiheutunut siitä syystä, että hän ei ole voinut myydä maitoa asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun maksun soveltamista maito- ja maitotuotealalla koskevista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84 (EYVL L 90, s. 13), sellaisena kuin se on täydennettynä asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun lisämaksun yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 16 päivänä toukokuuta 1984 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1371/84 (EYVL L 132, s. 11), soveltamisen vuoksi, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 7.2.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 304, 29.10.1994.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

7 päivänä helmikuuta 2002

asiassa T-193/00, Bernard Felix vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Henkilöstö – Avoin kilpailu – Suullinen koe – Kantajaa ei merkitty varallaololuetteloon – Valintalautakunnan kokoonpanon pysyvyys – Kielitaito)

(2002/C 118/38)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-193/00, Bernard Felix, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Arlon (Belgia), edustajinaan asianajajat J.-N. Louis ja V. Peere, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Curral), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan kilpailun KOM/A/12/98 valintalautakunnan päätöksen, jolla kantajalle annettiin kyseisen kilpailun suullisesta kokeesta arvosana, joka oli vähimmäisarvosanaa pienempi, ja jolla kantajaa ei merkitty varallaololuetteloon, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke, sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja P. Lindh, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on 7.2.2002 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kilpailun KOM/A/12/98 valintalautakunnan päätös kumotaan siltä osin kuin siinä mainitaan kantajalle suullisesta kokeesta annettu arvosana.*
- 2) *Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 273, 23.9.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

19 päivänä joulukuuta 2001

asioissa T-195/01 R ja T-207/01 R, Gibraltarin hallitus vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Välitoimimenettely – Valtiontuet – Päätös aloittaa virallinen tutkintamenettely – Tutkittavaksi ottaminen – Fumus boni juris – Kiireellisyys – Puuttuminen – Intressivertailu)

(2002/C 118/39)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-195/01 R ja T-207/01 R, Gibraltarin hallitus, asiamiehinään barrister A. Sutton, barrister M. Llamas, ja asianajaja W. Schuster, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään V. Di Bucci ja R. Lyal), joissa kantajat vaativat määrättäväksi välitoimia, jotka koskevat komission 11.7.2001 tekemiä päätöksiä, jotka on annettu tiedoksi Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle kirjeillä SG(2001)D/289755 ja SG(2001)D/289757 ja joissa on kyse EY 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisesta vapautettuja ja luokiteltuja yhtiöitä koskevan Gibraltarin lainsäädännön nojalla myönnettyksi väitetyt valtiontuen johdosta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten presidentti on 19.12.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välimiihakemukset hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Giuseppe Atzenin ynnä muiden 25.1.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-21/02)

(2002/C 118/40)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Edellä mainitut kantajat ovat nostaneet 25.1.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien avustajina ovat asianajajat Giovanni Dore ja Fabio Ciulli.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- julistaa komission päätöksen nro 97/612/EY EY 230 artiklan perusteella lainvastaiseksi ja määrää sen kumottavaksi kokonaan, tai toisissijaisesti siltä osin kuin siinä määrätään palautettaviksi Italian valtion kantajille maksamat tuet, sekä velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän kanteen kohteena on sama päätös, joka on riitautettu myös asiassa T-4/02, Arca Delio eredi ym. vastaan komissio (1).

Kantajat esittävät kanteensa tueksi seuraavat kanneperusteet:

- Vastaajan puuttuva toimivalta; kilpailusääntöjä ei lähtökohtaisesti voida soveltaa maatalousalalla. Asetuksen N:o 26/62 perusteluihin viitaten kantajat väittävät, että tässä yksittäistapauksessa ei ole myönnetty maatalouden tuotanto- eikä markkinointitukea, vaan siinä on pelkästään annettu tarvittavia käyttövaroja maatalousyrityksille, jotka ovat joutuneet tosiasiallisiin vaikeuksiin, jotka on nimenomaisesti yksilöity Sardinian alueen osalta. Tässä asetuksessa säädetään, että tukisäännöstöjä sovelletaan vain EY 88 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

- Kyseistä tukea on pidettävä vuodesta 1928 olemassa olleena tukena. Komissio on riidanalaista päätöstä tehdesään jättänyt huomiotta koko sen menettelyn, josta määrätään EY 88 artiklan 1 kohdassa.
- Komissio on toiminut sen yhteisön lainsäädännön vastaisesti, joka koskee maatalousrakenteiden tehokkuuden kohentamista ja ”vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja uudelleenjärjestelyyn myönnettävää valtiontukea koskevia yhteisön suuntaviivoja”.

Kantajat väittävät myös, että perusteluvollisuus on laiminlyöty.

(1) EYVL C 56, 2.3.2002, s. 20.

Michel Sautelet'n 7.2.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-25/02)

(2002/C 118/41)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Michel Sautelet, kotipaikka Kirchberg (Luxemburgin suurherttuakunta), on nostanut 7.2.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Gilles Bounéou, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 6.11.2001 tehdyn nimenomaisen päätöksen, jolla vahvistettiin 1 500 euroa korvaukseksi kantajalle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä
- myöntää kantajalle 12 394,68 euroa (mikä vastaa 500 000 Luxemburgin frangia) korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka on aiheutunut siitä, että kantajaa ajanjaksolla 1.7.1997–30.6.1999 koskeva jaksoittainen arviointikertomus laadittiin myöhässä
- kumoaa 15.11.2001 tehdyn nimenomaisen päätöksen nro 44024, jolla todettiin, että 31.10.2001 tehty valitus nro 497/01, joka on saapunut komission pääsihteeristöön 5.11.2001, jätetään tutkimatta

- myöntää kantajalle 247 893,52 euroa (mikä vastaa 1 000 000 Luxemburgin frangia) korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka on aiheutunut siitä, että kantajaa ajanjaksolla 1.7.1993–30.6.1995 ja 1.7.1995–30.6.1997 koskevat jaksoittaiset arviointikertomukset laadittiin myöhässä ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää, että hänelle on aiheutunut henkistä kärsimystä siitä, että hyvän hallinnon periaatetta on loukattu ja lojaalisuusvelvollisuutta ja velvollisuutta yhteistyöhän häntä koskevien jaksoittaisten arviointikertomusten laatimisessa on laiminlyöty. Lisäksi nämä virheet ovat toistuvia ja niistä ilmenee kantajan mukaan, että komissio ei noudata sääntöjä.

Kronofrance S.A.:n 4.2.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-27/02)

(2002/C 118/42)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Kronofrance S.A., kotipaikka Sully sur Loire (Ranska) on nostanut 4.2.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja R. Nierer.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 25.7.2001 tehdyn komission päätöksen olla vastustamatta sitä, että Saksan liittotasavalta myöntää Glunz AG:lle valtiontukea,
- velvoittaa komission vastaamaan omista ja vastaajan oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja valmistaa muun muassa lastulevyjä ja Oriented Strad Board- (OSB)levyjä. Kanne on nostettu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä nro C 333 28.11.2001 julkaistusta komission päätöksestä olla vastustamatta Glunz AG:lle myönnettyä valtiontukea N 517/2000. Tämän tuen osalta kysymys on palauttamattomasta 46 201 868 euron suuruudesta lisästä ja 23 596 120 euron suuruudesta investointilisästä integroidun puunjalostuskeskuksen rakentamiseksi Nettgauhin Sachsen-Anhaltin osavaltioon Saksan liittotasavallassa.

Kantaja esittää seuraavat väitteet:

Komissio ei ole pitäytynyt täydellisesti suuntaviivoissa taikka puitteissa. Alueellisia valtiontukia koskevien monialaisten puitteiden sijaan kyseessä on mahdollisesti ennemminkin rakennemuutostuki. Komissio on määritellesään kilpailutekijöitä yhteisön monialaisten puitteiden soveltamiseksi perusteettomasti katsonut, että lastulevyt ja OSB-levyt kuuluvat samoille markkinoille sen sijaan, että se olisi arvioinut näitä markkinoita erikseen. Vuosittaisia kasvulukuja on arvioitu virheellisesti; kyseessä ovat absoluuttisesti pienenevät tuotemarkkinat. Tämän vuoksi monialaisten puitteiden 3.10 kohdan mukaisesti kilpailutekijä ei ole 1,00 vaan 0,25. Lastulevymerkkinnoille on tunnusomaista raunioittava hintakilpailu. Uusien tuotantolaitosten subventoiminen lisää tätä hintakilpailua edelleen sietämättömästi.

Komissio ei ole käyttänyt sille kuuluvaa harkintavaltaansa ja se on olettanut tuen hyväksymisen osalta virheellisesti, ettei sillä ole liikkumavaraa. Tämä harkintavallan käyttämättä jättäminen merkitsee harkintavallan väärinkäyttöä.

Jos oletetaan, että komissio on soveltanut muodollisesti oikein alueellisia tukia koskevia monialaisia puitteita, on kysyttävä, ovatko ne yhtensoveltuvia EY 87 artiklan kanssa.

Koska komissio ei ole tukien tarkastelussa esiintyneistä huomattavista vaikeuksista ja lähes kaksitoista kuukautta kestäneestä tutkimisesta huolimatta aloittanut muodollista tutkimismenettelyä, se on rikkonut sekä asetusta N:o 659/1999 että EY 88 artiklan 2 kohtaa ja siten olennaista menettelymääräystä ja aineellista oikeutta.

Koska muodollista tutkimismenettelyä ei ole aloitettu, kantajaa ja jäsenvaltioita on lainvastaisesti estetty osallistumasta menettelyyn. Tämä loukkaa kantajan puolustautumisoikeuksia ja rajoittaa sen oikeutta tulla kuulluksi.

Päätöksen perustelu on puuttellinen.

S.A. Global Electronic Finance Managementin 13.2.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-29/02)

(2002/C 118/43)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

S.A. Global Electronic Finance Management on nostanut 13.2.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat Matthias E. Storme ja Ann Gobien, Keuleneer, Storme, Vanneste, Van Varenbergh, Verhelst, Bryssel (Belgia).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ottaa kanteen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi;
- velvoittaa komission maksamaan kantajalle 40 693 ecua vastaavan summan euroina;
- toteaa, että komission yritys periä kantajalta takaisin 273 516 ecua on perusteeton ja määrää näin ollen, että komission on annettava 273 516 ecan suuruinen ”hyvitysilmoitus”;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä kanteessa, joka on nostettu EY 238 artiklassa (entinen EY:n perustamissopimuksen 181 artikla) tarkoitetun välityslausekkeen nojalla, kantaja vaatii, että komissio, joka edustaa Euroopan yhteisöä, velvoitetaan maksamaan kantajalle 40 693 ecan suuruinen summa Esprit-ohjelman yhteydessä tehdyn sopimuksen täyttämiseksi; tällä ohjelmalla pyritään edistämään taloudellisen infrastruktuurin, rahoitusjärjestelmien ja maksuliikennemekanismien kehittämistä, mikä on välttämätöntä sähköisen kaupankäynnin menestyksekkäälle kasvulle Euroopan unionissa. Sopimukseen sovelletaan Belgian lainsäädäntöä.

Väitteidensä tueksi kantaja esittää seuraavat perustelut:

- Se suoritti sopimukseen kuuluvat tehtävänsä moitteettomasti, minkä komissio totesi toistuvasti hankkeen toteutamisvaiheessa, ja mikä vahvistettiin lopullisessa arviointikertomuksessa. Kantajan komissiolle maksettavaksi esittämä lasku oli perusteltu ja oikeaksi osoitettu. Näin ollen komissiolla ei pitäisi olla mitään syytä vaatia suoritettujen maksujen palauttamista.

- Ei ole näytetty toteen, että komissio olisi erehtynyt maksusuorituksissaan.
- Komissio ilmoitti ensimmäisen kerran hankkeen kustannusten hyväksymistä koskevasta kannanmuutoksestaan vasta kuusi kuukautta hankkeen päättymisen ja kolme kuukautta lopullisen arviointikertomuksen valmistumisen jälkeen. Vastaaja ei näin ollen esittänyt näkemyksiään kohtuullisessa ajassa.
- Komissio ei ole noudattanut seuraavia yleisiä periaatteita: luottamuksensuojan periaate, menettelysääntöjen noudattamisen periaate ja sopimuksen täyttämistä vilpittömässä mielessä koskeva periaate.

Ricosmos B.V.:n 22.2.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-53/02)

(2002/C 118/44)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Ricosmos B.V., Delfzijl (Alankomaat), on nostanut 22.2.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Martijn Hendrik Fleers, Michel Chatelin ja Pierre Metzler, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

1. kumoo asiassa REM 09/00 16.11.2001 tehdyn komission päätöksen C(2001) 3663 lopull., ja
2. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajalle on myönnetty useita eri tullilupia tavaroiden passitukseen yhteisössä. Tähän liittyen kantaja järjesti useita savukekuljetuksia Tshekin tasavaltaan yhteisön ulkoista passitusta käyttäen. Joidenkin vuoden 1994 kuljetusten osalta ilmeni, että ulkopuoliset tahot olivat syyllistyneet petoksiin.

Vuonna 1997 kantaja haki Alankomaiden tulliviranomaisilta tullien palautusta asetuksen N:o 2913/92⁽¹⁾ 239 artiklan mukaisesti, koska kantaja itse ei ollut ollut osallisena petoksiin ja oli lisäksi tehnyt kaiken mahdollisen niiden estämiseksi. Kantajan mukaan sitä ei voitu syyttää näiden kuljetusten osalta minkäänlaisista väärinkäytöksistä eikä ilmeisestä huolimattomuudesta. Alankomaiden viranomaiset siirsivät hakemuksen komission käsiteltäväksi asetuksen N:o 2454/93⁽²⁾ 905 artiklan nojalla. Kumottavaksi vaaditussa päätöksessä komissio epäsi tullien palauttamisen.

Kantajan käsityksen mukaan asetuksen N:o 2454/93 907 artiklaa on rikottu. Kantajan mielestä päätöksen antamista koskevaa yhdeksän kuukauden määräaika on väärin perustein pidennetty kolmeen otteeseen. Kantaja väittää lisäksi, että sen puolustautumisoikeuksia on loukattu. Sen mukaan se ei saanut tietoa menettelyn kulusta eikä erityisesti komission Alankomaiden viranomaisille esittämistä kysymyksistä. Kantajan ei aluksi annettu tutustua kaikkiin asiakirjoihin huomautusten esittämistä varten. Komissio laski silti tuossa yhteydessä kuluneen ajan määräjän pidennykseksi. Kantajan mukaan päätöksen teon määräaika ei kuitenkaan voitu pidentää, kun sillä ei ollut tietoa esitetystä kysymyksistä ja kun sen ei annettu tutustua kaikkiin asiakirjoihin.

Kantaja toteaa myös oikeusvarmuuden periaatetta loukatun. Sen mielestä asetuksen N:o 2454/93 907 artiklan mukaan sen hyväksi annettu päätös on katsottava annetuksi sen jälkeen kun yhdeksän kuukautta oli kulunut, koska sillä ei ollut tietoa artiklassa asetetun määräjän pidennyksestä.

Lisäksi kantaja on eri mieltä komission siitä päätelmästä, jonka mukaan kantaja oli toiminut huolimattomasti. Se väittää, ettei se itse ollut rikkonut lakia ja että se oli toiminut vakiintuneen tavan ja kansainvälisen käytännön mukaisesti. Kantajan toimien ja tehdyn petoksen välillä ei ollut syy-yhteyttä.

Kantajan mukaan suhteellisuusperiaatettakin on loukattu. Sen mielestä kannettu tulli on joka tapauksessa suhteeton kantajan mahdolliseen huolimattomuuteen nähden.

⁽¹⁾ Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1).

⁽²⁾ Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1).

Organización de Productores de Túnidos Congeladosin 12.3.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-69/02)

(2002/C 118/45)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Organización de Productores de Túnidos Congelados, kotipaikka Bermeo (Biskaja, Espanja) on nostanut 12.3.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinmessä kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Ramón Garcia-Gallardo Gil-Fournier ja Javier Guillém Carrau.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ottaa kanteen tutkittavaksi
- kumoaa kanteen kohteena olevan säädöksen, jolla komissio on vähentänyt OPTUC:n hyvitykseen oikeuttavia tuotantomääriä, eli jalostusteollisuudelle ajanjaksolla 1 päivästä tammikuuta 31 päivään maaliskuuta 2001 toimitettuja tonnikalvoja koskevan hyvityksen myöntämisestä tuottajajärjestöille 19 päivänä joulukuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2496/2001⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan ja liitteen
- määrää muista tarkoituksenmukaisiksi katsomistaan toimenpiteistä, jotta komissio täyttäisi EY 233 artiklan mukaiset velvoitteensa ja tutkisi tilanteen uudelleen.
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan kaikki kantajalle tästä asiasta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on espanjalainen pakastetun tonnikalan tuottajajärjestö, joka on jo riitauttanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa useita komission asetuksia, joissa säädetään yhteisön jalostusteollisuudelle tonnikaloja toimittaville tuottajajärjestöille neljännesvuosilta myönnettävistä hyvityksistä ajanjaksolla 1.7.1999–31.12.2000⁽²⁾, ja joka riitauttaa tässä asiassa asetuksen, joka koskee ajanjaksoa 1.1.–31.3.2001.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samankaltaiset kuin asiassa T-142/01⁽³⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 337, s. 25.

⁽²⁾ Asiat T-142/01 ja T-283/01.

⁽³⁾ EYVL C 245, s. 28.

Schneider Electric S.A:n 18.3.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-77/02)

(2002/C 118/46)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Schneider Electric S.A., kotipaikka Rueil-Malmaison (Ranska) on nostanut 18.3.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Antoine Winckler ja Eric de La Serre.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kokonaisuudessaan, ja toissijaisesti osittain, 30.1.2002 tehdyn komission päätöksen, jossa neuvoston asetuksen N:o 4064/89 8 artiklan 4 kohdan perusteella määrätään yritykset erotettaviksi toisistaan (asia COMP/M.2283 – Schneider/Legrand)

- toteuttaa muut tarpeelliseksi katsomansa toimenpiteet
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on sellaisen konsernin emoyhtiö, joka harjoittaa tuotteiden ja järjestelmien tuotantoa ja myyntiä sähkönjakelun, teollisuusvalvonnan ja automaation aloilla. Se on 16.2.2001 ilmoittanut muodollisesti komissiolle yrityskeskittymästä, jota se suunnittelee Legrandin kanssa, joka on sellaisen konsernin emoyhtiö, joka harjoittaa matalajännitteisten sähköasennuslaitteiden tuotantoa ja myyntiä.

Komissio on todennut tämän toimenpiteen yhteismarkkinoille soveltumattomaksi. Kantaja on nostanut kumoamiskanteen tätä päätöstä vastaan (asia T-310/01; tiedonanto julkaistu EYVL C 56, 2.3.2002, s. 15). Tämän jälkeen komissio on neuvoston asetuksen N:o 4064/89⁽¹⁾ 8 artiklan 4 kohdan perusteella määrännyt kantajan erotettavaksi Legrandista. Tämä viimeksi mainittu päätös on nyt käsiteltävän asian kohteena.

Kantaja huomauttaa ensinnäkin, että sen mielestä päätös yrityskeskittymän toteamisesta yhteismarkkinoille soveltumattomaksi on kumottava. Ottaen huomioon sen, että nyt käsiteltävässä asiassa riitautettu päätös on suora seuraus ensimmäisestä päätöksestä, ensimmäisen päätöksen lainvastaisuudesta seuraa myös nyt käsiteltävän olevan päätöksen lainvastaisuus.

Kantaja huomauttaa lisäksi, että riidanalainen päätöksen seurauksena se menettää hallussaan laillisesti olevat omistusoikeudet.

Nyt käsiteltävänä olevan kanteen tueksi kantaja esittää ensinnäkin, että sen oikeutta tutustua asiakirjaan ja oikeutta tulla tehokkaasti kuulluksi on loukattu. Kantaja katsoo myös, että kuulemismenettelyistä vastaavan neuvonantajan kertomuksessa ei ole analysoitu puolustautumisoikeuksien noudattamista koko menettelyn aikana. Kantaja vetoaa lisäksi perusteluvollisuuden laiminlyöntiin.

Kantaja vetoaa myös ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklan rikkomiseen. Kantajan mukaan yrityskeskittymien valvonnan alalla ei komission päätöksiä vastaan ole mahdollista saada tehokasta oikeussuojaa toimivaltaisessa tuomioistuimessa. Näin ollen komission itsensä tulisi täysin noudattaa puolueettomuuden periaatetta. Tämän vuoksi tutkintaa ja päätöksentekoa koskevat tehtävät tulisi kantajan mukaan antaa eri henkilöiden tai elinten suoritettavaksi, mitä nyt ei ole tapahtunut.

Kantaja vetoaa lisäksi sen yhteisön oikeuden yleisen periaatteen loukkaukseen, jonka mukaan kaikilla henkilöillä, joiden oikeuksia on loukattu, on oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan. Kantajan mukaan riidanalainen päätös aiheuttaa haittaa menettelylle, jossa kantaja on nostanut kanteen sitä päätöstä vastaan, jolla yrityskeskittymä on todettu yhteismarkkinoille soveltumattomaksi. Tästä ensimmäisestä kanteesta seuraavalta mahdolliselta kumoamiselta viedään suuri osa tehokkaasta vaikutuksesta nyt käsiteltävässä kanteessa riitautetun päätöksen johdosta. Riidanalaisella päätöksellä loukataan siten lisäksi hyvän hallinnon periaatetta, kun otetaan huomioon se, että kyseisen päätöksen takia kantaja on joutunut nostamaan uuden kanteen turvatakseen ensimmäisen kanteen tehokkaan vaikutuksen.

Kantaja väittää lisäksi, että komissio on ylittänyt alueellisen toimivaltansa asettamalla erottamiselle tiettyjä edellytyksiä. Kantaja korostaa vielä, että komissio ei ole noudattanut asetuksen N:o 4064/89 8 artiklan 4 kohtaa. Tässä artiklassa asetetaan kantajan mukaan komissiolle velvollisuus palauttaa tehokas kilpailu eikä velvollisuutta palauttaa kilpailijoita kyseisille markkinoille, kuten on tehty riidanalaisessa päätöksessä. Komissio ei ole tässä päätöksessä myöskään noudattanut yleistä suhteellisuusperiaatetta ja se on tehnyt useita ilmeisiä arviointivirheitä.

(1) Yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4064/89 (EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1 ja uudelleenjulkaisu EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13).

Jan Pfulgradtin 20.3.2002 Euroopan keskuspankkia vastaan nostama kanne

(Asia T-83/02)

(2002/C 118/47)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Jan Pfulgradt, kotipaikka Frankfurt am Main (Saksa), on nostanut Euroopan keskuspankkia vastaan kanteen, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 20.3.2002. Kantajan asiamiehenä on asianajaja N. Pflüger.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumooa hänelle 28.2.2002 päivätyssä kirjeessä annetun varoituksen,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut,

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja toimii virkamiehenä Euroopan keskuspankissa. Hän väittää kanteessaan, että riidanalainen varoitus on pätemätön, koska se perustuu epäasianmukaisiin tosiasiaolettamuksiin, sekä pitää epäoikeudenmukaisina kaikkia niitä väitteitä, joiden seurauksena varoitus on annettu. Kantaja toteaa, ettei hän ole väitetyllä tavalla hoitanut huonosti virkaansa vaan hän on omien sanojensa mukaan täyttänyt sopimusvelvoitteensa.

Vastaaja ei myöskään saisi työnantajalle kuuluvien velvoitteidensa vuoksi vedota tiettyihin seikkoihin riidanalaisen varoituksena perusteina. Jos työnantaja aikoo perustella työntekijän kannalta kielteisiä toimenpiteitä tällaisilla tosiseikoilla, sen on ilmoitettava tästä etukäteen kyseiselle työntekijälle. Vastaajan toiminta on myös tietosuoja koskevien yhteisön säännösten vastaista.